

Debatten van de provincieraadszitting

29 november 2007

OPENBARE ZITTING

Vierde gedeputeerde Jozef Dauwe**De heer gedeputeerde Dauwe**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Gisteren hebben jullie een hele hoop vragen gesteld over het cultuurbeleid in onze provincie en de voorzitter van de raad vond het passend – en dat is ook terecht – dat ik vandaag de zware taak op mij zou nemen om in één keer al uw vragen te beantwoorden. Wat ik ook ga doen.
U moet het mij vergeven dat ik hier en daar de vragen misschien niet in de juiste volgorde zal beantwoorden, maar ik heb een poging gedaan om uw antwoorden te bundelen in een logisch en overzichtelijk geheel dat ons niet al te lang aan deze banken zal vasthouden.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, eerst en vooral wil ik u oprecht danken voor uw vragen, maar ook voor de suggesties in uw vragen. Ik ben het misschien niet altijd met iedereen volkomen eens, maar u mag er op rekenen dat ik uw inbreng bijzonder heb gewaardeerd en dat ik daar in de mate van het mogelijke oprecht rekening zal mee houden in de volgende jaren van deze legislatuur.

Ik dank vooral de leden van de 4de commissie, die volgens mijn bescheiden mening toch heel intensief participeren aan het beleid. En hoewel collega Beke hier gisteren nog pleitte voor nog meer inbreng van de raadsleden via de commissies, wat ik uiteraard alleen maar kan toejuichen, denk ik toch dat we juist met de 4de commissie, met al haar werkbezoeken enz., een voorbeeld zijn van een actieve en een zeer goed werkende commissie.

Ik dank voorzitter Maria Verheirstraeten dan ook voor haar actieve inzet. Samen met Johan Beke, die ondervoorzitter is, maken zij van de 4de commissie in mijn ogen een erg belangrijk orgaan bij de beleidsvoering.

Ik hoop dat wij in de volgende jaren even goed zullen samenwerken, evenveel zullen samenkomen dan het afgelopen jaar.

Geachte Collega's, zoals collega Beke aanhaalde bij het begin van deze debatten is cultuur één van de belangrijkste beleidsdomeinen en gaat een heel groot deel van het cultuurbudget, met name 36%, op aan overdrachten.

Dit lijkt mij vrij normaal, want onze inwoners zijn op het vlak van cultuur blijkbaar heel actief. Tal van kleine en grote initiatieven komen vanuit het publiek, particulier of lokaal belang. Sommigen daarvan zijn intussen zo groot geworden dat zij eigenlijk bovenlokaal gaan werken en dat ze de gemeentegrenzen in feite ontgroeid zijn.

Op dat moment lijkt het mij de taak van de provincie om deze waardevolle zaken op te pikken en te gaan ondersteunen. We moeten – en het is gisteren ook al door u gezegd en ik beaam dat – niet zelf beginnen met een koor, een orkest of een filmfestival. Wanneer dat in de provincie bestaat, moeten we dat aanvaarden, koesteren, uitbouwen. Wij moeten niet doen wat iemand anders al even goed doet. En de Oost-Vlaming zit blijkbaar niet te wachten op culturele initiatieven.

U hebt de lijst gezien van wat wij steunen en subsidiëren. Deze is immens. Enkel waar wij lacunes ondervinden, zoals in de musea, nemen we initiatief.

Ik denk dat het overdrachtenbeleid in die zin een goede zaak is. Dat wil zeggen dat onze provincie leeft, groeit, bloeit, waardevolle particuliere initiatieven kent en die ook ondersteunt.

Uiteraard moeten wij die overdrachten jaar na jaar kritisch bekijken. We gaan dat ook doen. We gaan dat evalueren, want de tijd dat deze provincie Sinterklaas was is gedaan. Daarvoor hebben we niet meer de nodige financiële middelen.

Het klopt dat een groot deel van deze subsidies via structurele subsidies lopen en niet via projectsubsidies. Projectsubsidies zijn er om nieuwe impulsen te geven.
Maar wat gebeurt er daarna?

DEBATTEN

Wanneer we zien dat organisaties nood hebben aan enige zekerheid, aan enige vaste subsidie kloppen ze nooit tevergeefs bij de provincie aan.

Het is niet alleen zuivere goodwill. Sommige van deze subsidies zijn decretaal verplicht. En het is hier al aangehaald: we zullen bij de bevoegde ministers van Cultuur, zowel deze van roerend erfgoed, de heer Anciaux, als deze van onroerend erfgoed, de heer Van Mechelen, aandringen om ons meer speelruimte te laten om de subsidies aan te passen.

Het is trouwens ook gezegd in functie van het NTGent. Wij zijn verplicht daar een bijdrage aan te geven. Wij gaan dat ook doen. Maar wij zouden zelf liever, op basis van een zekere vrijheid, met het NTG onderhandelen om op die wijze te zorgen dat het NTG krijgt waarop het recht heeft, eerder dan een verplichte subsidie toe te kennen zoals we nu moeten doen.

We gaan ook onderzoeken of wat wij betoelagen de nodige return geeft aan onze provincie. Met andere woorden: dat wij de nodige naambekendheid hebben. Tenslotte betalen de mensen van deze provincie daarvoor via bijdragen, dus hebben zij het recht te weten wat er met hun geld gebeurt.

Maar ik geef degenen die gisteren aanhaalden dat koppelsubsidies een probleem blijven gelijk, temeer wij het ritme van de koppelsubsidies niet kunnen bepalen. Hoe meer de decreterende overheid zegt of geeft, des te meer moeten wij ook op onze budgettering inschrijven.

Ik zal nu trachten concreet in te gaan op de vele vragen die gesteld zijn.

Collega Franck heeft, samen met mijnheer Beke trouwens, een aantal inleidende vragen gesteld, vooral naar het waarom van de overdrachten en wat de visie is die erachter steekt.

Hij haalde ook een aantal zaken aan zoals archeologie en archiefwerking, waar onze provincie niet direct laat blijken dat er in de budgetten daarvoor overdrachten zijn ingeschreven.

Dat is maar een schijn. We doen daar toch wel iets aan.

Concreet zal ik beginnen met het antwoord op uw vraag over het ontbreken van initiatieven betreffende de archiefwerking.

Mijnheer Franck, het spijt mij ten zeerste als het lijkt alsof er voor archieven niets wordt gedaan. Mijn persoonlijke interesse daarvoor is u bekend, en dat doet niets terzake, maar we zijn ervan overtuigd dat dit één van de domeinen is die in onze provincie, in deze legislatuur, zeer belangrijk zijn.

Misschien staat het bewaren van het archief iets teveel op de achtergrond in het budget. Dat komt omdat wij een eigen provinciaal archief hebben dat via andere structuren wordt betoelaagd. Wij hebben een eigen provinciale archivaris.

Ik zal ook voorstellen, Mijnheer de Voorzitter, dat wij binnenkort eens een bezoek brengen aan ons eigen archief. Het is werkelijk indrukwekkend en maar op een boogscheut van hier gevestigd. Het is een heel mooi, goed verzorgd en volledig uitgebouwd archief.

Ook aan de kleurarchieven wordt er elk jaar een belangrijke som gegeven, met dien verstande dat wij om de vier jaar quoteren en er één uitkiezen, die dan een heel belangrijke bijdrage krijgt om een tentoonstelling uit te werken.

Ik wil dus zeggen dat de zorg voor ons archief iets is dat wij delen.

U hebt ook gezegd dat er in andere provincies – en u bedoelt dan West-Vlaanderen – meer aandacht wordt gevestigd op het archief.

Dat is voor een stuk zo. Maar dat West-Vlaamse model is hier heel moeilijk in te voeren. Men heeft daar een eigen archiefbeleid waarbij men de gemeenten subsidieert om de archieven aan de provincie af te staan. Ik heb contact opgenomen met de algemene rijksarchivaris en in feite is dat een beetje tegen de wet.

Hoe belangrijk ik het ook vind dat er een opleiding komt voor archivariissen in de gemeenten, in feite voorziet de wet – ook de gemeentewet – dat de gemeentearchieven onder toezicht vallen van het algemene rijksarchief. De heer algemene rijksarchivaris is het eigenlijk met de visie van Oost-Vlaanderen niet bijzonder eens, maar dat laat niets onverlet over uw vraag om:

1. zorg te dragen voor ons eigen archief – wat we doen – via een eigen uitgebouwde archiefdienst;
2. toe te kijken dat in de gemeentearchieven, in de mate dat die aan ons onderworpen zijn – en in het nieuwe gemeentedecreet nog meer aan de gouverneur onderworpen zijn – archiefconsulenten zouden kunnen worden opgenomen in het kader;

3. een verbinding te zijn tussen het echelon van de gemeenten en de archieven enerzijds en het rijksarchief daarvoor bij wet bevoegd anderzijds.

Dan is er een vraag gekomen over het ontbreken van een visie rond het Caermersklooster.

U kent het dossier. U volgt dat terecht heel goed op.

Na de toekenning van de subsidie is onmiddellijk werk gemaakt van wat nodig was, het herstel van wat er nog staat.

U zegt dat men in de provincie niet direct een visie heeft over wat er zal mee gebeuren.

Ik mag er u op wijzen dat bij de aankoop van het Caermersklooster door de collega's die toen in de raad zaten er wel degelijk een visie was.

Ik ontken niet dat deze visie in de loop der jaren zal moeten bijgestuurd worden.

Persoonlijk heb ik een visie en ik zal deze ook in de 4de commissie naar voor brengen, maar het is niet aan mij om die visie door te drukken. Het Caermersklooster kan in elk geval één van de prachtigste projecten worden om bij te dragen tot de uitbouw van de stad Gent, die één van de mooiste steden van Vlaanderen aan het worden is de laatste twee decennia. Ik denk dat we met de renovatie van het Caermersklooster daar zeker kunnen toe bijdragen.

Wat moeten we daar mee doen?

Ongetwijfeld moeten we dat voor een deel cultureel invullen.

Ik weet dat de directie Cultuur daarin graag haar intrek zou nemen. Misschien zijn er een aantal zalen, wanneer ze gerenoveerd zijn, die kunnen aansluiten bij de prachtige pandgang en bij de mooie gerestaureerde kapel.

Persoonlijk vind ik – maar wie ben ik? – dat een gedeelte van de vleugels aan de andere zijde beter zouden geïncorporeerd worden in het soort kunstenaarseiland dat daar zou kunnen groeien. Met andere woorden dus: dat het voor bewoning zou kunnen gebruikt worden. Een soort kunstenaarseiland. Dat is mogelijk. Dan hebben wij er de last ook niet meer van. Ten slotte kunnen we niet alles volsteken met de culturele diensten.

Ik wil alleen maar zeggen dat we wel een bepaalde visie hebben en u hebt gelijk wanneer u zegt dat de visie die we er nu zullen aan geven niet meer dezelfde is van 12 jaar geleden.

Wat gaat er gebeuren?

Er zijn bijzonder veel kosten aan het gebouw. We gaan beginnen met de instandhoudingswerken. En het is al tien keer gezegd: we gaan het niet horizontaal doen, maar verticaal – zoveel mogelijk deel per deel – zodanig dat wanneer een deel klaar is het ook kan gebruikt worden. Met dien verstande dat we horizontaal de infrastructuurwerken gaan doen, namelijk de versteviging van de grondvesten en de bedaking. Voor de rest gaan we segment per segment afwerken en ook trachten in te vullen. Dat is een voorstel dat ik zou doen, maar we wachten nog op de technische invulling.

Wat zijn de financiële aspecten ervan?

Ik kan daar kort over zijn. De raad kent dat. Vroeger kregen wij om de zoveel jaar een envelop van de minister. Wij hebben gezegd dat wij naar het voorbeeld van de Sint-Baafskathedraal de volledige stelselmatige subsidie vragen. Wij vragen bijvoorbeeld gedurende vijf jaar een pakket van 1 250 000 EUR, zodanig dat wij zo maar niet voor een deel gesubsidieerd worden, maar dat wij een envelop krijgen waarmee onze technische diensten die dat begeleiden, samen uiteraard met de aangestelde architecten, een deel volledig kunnen afwerken.

Dit is iets nieuw. Dat is eigenlijk niet de gewoonte van de minister. Wij gaan dat zo trachten te doen. Op die wijze kunnen wij het Caermersklooster redden door nu al systematisch te beginnen met de nodige instandhoudingswerken aan het dak, aan de zwambestrijding en aan de muren langs de Plotersgracht en de Vrouwebroersstraat.

Het technische verslag kent u. Ik ga het niet voorlezen. We hebben ons gebogen over de stabiliteit. Het is wat het is. We kunnen er niet aan doen. We moeten ervan maken wat ervan te maken is.

Ik kan u alleen maar zeggen dat in de tweede helft van 2008 de aanvang van de werken kan beginnen en dat rond nieuwjaar het dossier in de deputatie zal komen.

DEBATTEN

U hebt ook een vraag gesteld rond de scheepswerven van Baasrode, ooit aangekocht voor een muur die in de weg stond. U kent het allemaal, met name: wat is de visie van onze deputatie met betrekking tot de scheepswerven van Baasrode?

Er zijn een aantal studies uitgewerkt door ons provinciebestuur.

Ten eerste is er een masterplan, uitgevoerd door het architectenbureau noA. Dat werd door de deputatie goedgekeurd in 2005 en geeft het bouwkundige kader aan waarin de site kan worden ontwikkeld. Op basis van die bevindingen werd een ontwikkelingsconcept gemaakt voor een modulaire uitbouw van een erfgoed site voor het varend erfgoed.

U weet dat het in de mode is. Toen we klein waren bestond dat niet. Maar minister Anciaux en zeker ook minister Van Mechelen zijn bijzonder geïnteresseerd – mijnheer Beke heeft het ook in zijn tussenkomst gezegd – in iets nieuw.

Baasrode zou dus het moedermuseum worden van het varend erfgoed in Vlaanderen.

Er zijn werkgroepen samengesteld. We trachten stap voor stap te werken. We hebben op dit moment weinig budgettaire mogelijkheden. De provincie heeft in de loop van de jaren al heel veel gedaan om het dossier van de grond te krijgen en het te starten.

Dit jaar is er maar 25 000 EUR voorzien.

De bedoeling is om nu die investeringswerken te doen, de veiligheid uit te bouwen met het oog op het bekomen van de Europese projectsubsidies. Daar focussen we op, want het gaat over heel veel geld.

Er werd ingespeeld op de mogelijkheid die het Interreg IVB transnationaal programma biedt. Dat zou ons 360 000 EUR subsidies kunnen opleveren voor het heraanleggen van het terrein.

U weet ook dat de bodem vervuild is. Dat gaat volgens de OVAM nog eens 260 000 EUR kosten, maar – ere wie ere toekomt – mijn achtbare voorganger heeft ervoor gezorgd dat OVAM de sanering op haar kosten gaat uitvoeren.

Minister Van Mechelen, bevoegd voor het varend erfgoed, heeft onlangs nog gezegd dat het diagnosecentrum voor de historische schepen, voor alles wat te maken heeft met aken, platbodems enz., in Baasrode komt. Daarvoor wordt via Waterwegen en Zeekanaal 500 000 EUR ingeschreven, niet op onze budgetten, maar op deze van Vlaanderen. En dan heeft minister Van Mechelen nogmaals beloofd dat er voor de oprichting van een Monumentenwacht Varend Erfgoed op de Vlaamse begroting 2008 nog eens een startsom van 160 000 EUR wordt ingeschreven.

Ik kan niet meer zeggen dan dat wij in afwachting zijn van het verkrijgen van een Europese en belangrijke Vlaamse subsidie om een cultureel project op de uithoek van onze provincie te laten ontwikkelen.

Ik denk dat dit bijzonder goed is en wij gaan het moeten opvolgen, want beloften van ministers zijn niet de beloften van gedeputeerden.

Wat betreft uw vraag: ontbreekt er een visie over de Huysmanhoeve?

Dit is een project dat wordt beheerd door de Technische Dienst, de dienst Patrimonium en de dienst Domeinen. De dienst Monumentenzorg en Cultuurpatrimonium is er zijdelings bij betrokken. Het bestaat uit een oud poortgebouw uit de 13de eeuw dat op invallen staat, een hoefwoning uit de 17de-18de eeuw, die tamelijk treffelijk is en een aantal nutsgebouwen.

Het poortgebouw – het belangrijkste van de Huysmanhoeve – moet dringend hersteld worden. De toestand is signaleerd aan de diensten van gedeputeerden Hertog en Bruggeman. Men is een oplossing aan het zoeken. Ik kan er op dit moment niet veel van zeggen. Men is er dus mee bezig.

Dezelfde vragen werden gesteld betreffende het huis van Anton Van Wilderode en het Huis Thuysbaert.

Ik verneem dat het huis Anton Van Wilderode blijkbaar iets is wat bij heel veel raadsleden gevoelig ligt. Collega Veys heeft gevraagd waarom dit niet besproken werd tijdens de ronde van de gouverneur.

Dat is natuurlijk iets dat bepaald wordt tussen het kabinet van de gouverneur en de gemeenten. Ik kan daar moeilijk op antwoorden. Mevrouw Van Duyse heeft daar gisteren ook een tussenkomst over gehouden. Ik denk dat we dat op de 4de commissie nog een keer goed moeten bespreken.

Inderdaad, in het Waasland leeft de wens om in het huis Van Wilderode iets te doen. Men vraagt om er een klein cultureel centrum, een literair centrum van te maken. Ik ga de geschiedenis niet herhalen. Het ligt niet direct voor de hand. Men vraagt dat het een museale functie zou krijgen als schrijvershuis naar analogie van het huis van Stijn Streuvels, het zeer befaamde Lijsternest.

Misschien zou het kunnen samengaan met het Huis Thuysbaert in Lokeren, dat zou kunnen dienen als een centrum voor literatuureducatie en leesbevordering, terwijl het huis Van Wilderode eerder als een centrum voor poëzie en literatuur in het algemeen zou kunnen uitgebouwd worden. Maar ik weet dat er een poëziecentrum in Gent is.

In januari 2002 heeft onze deputatie zich daarmee in principe akkoord verklaard, maar ik moet u zeggen dat wij wat betreft het huis Van Wilderode op dit moment een heel klein beetje op ijs lopen. Maar we gaan dat volgen.

Ik kan u de teksten straks bezorgen.

Conclusie: het exploiteren van het Anton Van Wilderodehuis als schrijvershuis met een museale functie zou de komende jaren voor het provinciebestuur de inzet zijn van niet onaanzienlijke personeels- en financiële middelen. De vraag is of dit eigenlijk wel een toeristische trekpleister zal worden, maar het doet niets af aan de verdienste van mijnheer Van Wilderode.

In elk geval gaan we deze suggestie opvolgen.

Er is een vraag gesteld over de Capitole.

De Capitole is zowat de grootste theaterzaal in Gent, weliswaar met een louter receptieve functie. Ze biedt een podium aan cultuuruitingen zoals musicals, spektakels, shows en cabaret en vult daardoor een leemte op in het podiumkunstenlandschap in Gent en Oost-Vlaanderen.

De vraag is in hoeverre wij, met onze beperkte middelen, dit interessant culturele evenement, dat toch een heel klein beetje in de privé-sfeer baadt, mogen, moeten, kunnen betoelagen.

Ik kom daar straks op terug.

U hebt ook vragen gesteld over het EEC, het Ename Erfgoedcentrum.

Vroeger kregen ze naast een werkingssubsidie ook een projectsubsidie. Voor 2008 stellen wij echter voor de overeenkomst met het EEC en de provincie aan te passen.

Dat was ook de vraag van mijnheer Beke.

De aanpassing is nodig en zal ook gebeuren.

Dat is ook het moment om te antwoorden op een aantal bedenkingen gemaakt over het EEC: moeten wij als overheid doen wat het EEC nu doet? Moeten we dat verder betoelagen?

We moeten daar zeer kritisch zijn, temeer de subsidie bijzonder aanzienlijk is. Ik denk dat het moet onderzocht worden.

U weet dat het EEC werkt met personeel en het kosten heeft en u hebt gevraagd hoe de verloning in elkaar zit.

Op dit moment zijn er in loondienst vier mensen met een tijdelijk contract. Alle contracten lopen af eind december. Anderzijds zijn er ook nog mensen in dienst op basis van prestatievergoedingen, met name mijnheer Silberman, deeltijds, een derde, mevrouw Liuzza, internationaal projectmedewerker, deeltijds, de helft en twee gedetacheerde projectmedewerkers.

De buitenlandse medewerkers die gewerkt hebben aan het zogenaamde Ename Charter hebben de renomme van Oost-Vlaanderen, gefocust op Ename, in Canada en in Amerika op de kaart gezet.

De vraag is: moet dat blijven?

Dat is iets dat we in onze commissie gaan bestuderen.

In het Ename Centrum is er ook iemand die werkt rond de activiteiten voor de Slag bij Oudenaarde door Marlborough en Churchill, in 1708. Dit staat ook op de P-rol van het Ename Centrum.

Is dat nodig? Is dat niet nodig? Dat zijn zaken uit het verleden. Ik zit daar nu voorlopig mee, maar ik denk dat we dat moeten herzien.

Wat betreft het Forum van Gent.

U vindt in de begroting geen subsidie terug voor het Forum van Gent. Wel is het correct dat zowel ik als een aantal collega's deel uitmaken van de algemene vergadering van de zogenaamde Waalse Krook, die mogelijkheden onderzoekt naar de ontwikkeling van de Waalse Krooksite. U kent de historiek. Ik ga ze niet herhalen, maar ik heb ze voor u meegebracht.

Men is daarmee bezig sedert 1999 en we hebben daar al beperkte subsidies aan gegeven.

Wat is nu de stand van zaken?

DEBATTEN

In ruil voor het afgeschafte Forumproject – u wel bekend, Mijnheer de Voorzitter – zou Vlaanderen in Gent investeren in de bouw van een hypermoderne bibliotheek met zeer ruime aandacht voor de nieuwe snufjes, voor de nieuwe mediatechnieken. Als voorbeeld wordt de openbare bibliotheek van Seattle van Rem Koolhaas genomen: een krachtig concept dat aanleiding gaf tot ijzersterke, vernieuwende ruimte-ervaringen met als centrale functie een bibliotheek en centrum voor creatieve en innovatieve media.

Ik weet wat het is. In Dendermonde is men ook bezig een nieuwe bibliotheek aan het bouwen.

De Waalse Krook had de bedoeling een publieke ontmoetingsplaats, een huiskamer te worden die een mix van functies moet vervullen: een katalysator van cultuur, een architectuurpark, passende commerciële initiatieven op het gelijkvloers, sterke klemtonen op de zintuiglijke beleving, op het verleggen van drempels, enz.

De minister heeft nu Dany Wijgaerts de opdracht gegeven om een procesbegeleidingstraject uit te werken. De resultaten kennen we nog niet. We gaan dat volgen.

Wat de financiële betrokkenheid van de provincie betreft: het is inderdaad een heel dure zaak. Er werd een aanvankelijke overeenkomst bepaald van 50 000 000 EUR: 25 000 000 EUR door de Vlaamse gemeenschap, 12 500 000 EUR door de stad Gent en maximaal 12 500 000 EUR door het provinciebestuur, alles inbegrepen.

Doen we daar ooit iets aan?

Dat zal de provincieraad beslissen.

In elk geval hebben wij ooit 2 000 000 EUR op die conto gegeven met het STAM. Het staat niet bij de 28 projecten. U kunt het erop plaatsen, maar voorlopig staat het er niet op. Wij kijken dus de kat uit de boom. Wij zijn dat zeker niet ongenegen, maar u begrijpt dat wij daar niet de trekker zullen van zijn. De vraag is dus of er binnen de huidige financiële mogelijkheden van de provincie en binnen de begrotingscriteria die men ons heeft opgelegd nog ruimte kan gevonden worden – in 2008 zeker niet – binnen deze legislatuur om dit belangrijke project te financieren.

Dat betekent niet dat we daar wars van staan. De eerste vergadering, naar aanleiding van de heroprichting van de vzw, vond plaats in november. Nu is men ten volle in afwachting.

Wat het bibliotheekdecreet betreft, ik ga daar niet verder op in.

U hebt gesproken over het project Napoleon in Overmere.

Ons Filmfestival is toch wel iets belangrijk. Ik denk dat zij dit weekend in Berlijn terug een prijs gaan ontvangen voor hun prestaties. Ik heb niet de tijd om veel films te volgen, maar het schijnt toch wel goed te zijn.

In het kader van ons beleid hebben we gezegd dat er niet altijd in Gent moet gefilmd worden, maar ook eens op het platteland. Men gaat nu in het prachtige Overmere, bij Dendermonde, met zijn magnifieke Donkmeer, een film draaien.

Het Internationaal Filmfestival bestaat 35 jaar en wij geven daar nu een bijkomende subsidie aan.

Het is een film die zich leent tot het landschap waar men hem gaat opnemen. Het was een flop, maar Francis Ford Coppola heeft de film volledig gerestaureerd en die wordt daar nu opgenomen. Dat project kost 100 000 EUR, maar wij betalen daar maar een fractie van naar aanleiding van de viering van het 35-jarig bestaan van het Filmfestival en onder auspiciën van onze provincie, zeggende dat cultuur moet gespreid worden over verschillende deelgemeenten.

Mijnheer Johan Beke, Bart Blommaert en Tanguy Veys hebben gesproken over de culturele ambassadeurs. U ook trouwens. Iedereen.

U kent onze culturele ambassadeurs. Ik ga ze niet herhalen.

De culturele ambassadeurs zijn belangrijk voor de provincie, niet alleen op cultureel vlak, maar ook – en toch niet te onderschatten – op economisch en toeristisch vlak. Zij staan in voor een breed en gevarieerd programma waarin zowel aandacht wordt besteed aan de vernieuwing als aan het erfgoed. De economische en toeristische returns voor de provincie zijn niet min. Ze zijn zeer groot.

Voor 2008 wordt er een lichte stijging voorgesteld. Ze krijgen dit jaar 210 000 EUR. Het is minder dan drie jaar geleden, maar toch meer dan vorig jaar.

Het is de bedoeling van in de mate van het mogelijke die mensen nog iets te geven. Als men een vlaggenschip heeft, als men een ambassadeur heeft, moet men die aankleden. Dat is een vertegenwoordiger van onze provincie op cultureel vlak en wij moeten dat steunen.

Ik hoop dat wij in de komende jaren bijkomende subsidies vinden om die mensen de eer, de honneurs en de glorie te geven die zij verdienen.

We hebben al tamelijk veel gesprekken gehad met deze vertegenwoordigers. Die mensen hebben ons podia bezorgd voor onze Oost-Vlaamse cultuur, die hebben een forum gegeven. Het zijn ook plaatsen van cultuureducatie.

U hebt de vraag gesteld: waarom zij en geen andere?

Dat is een heel belangrijke vraag.

Ik kan u daar niet op antwoorden. Dat is voor een deel historisch gegroeid. Wij moeten trachten een zekere objectivering in deze groep te krijgen. Wij hebben dat gedeeltelijk opgelost via het geven van nominatumsubsidies. Ook een heel aantal andere culturele verenigingen, die ook belangrijk zijn voor onze provincie, worden in sterke mate gesteund via nominatumsubsidies: soms 50 0000 EUR, 70 000 EUR, 80 000 EUR tot 100 000 EUR, wat ook niet weinig is.

Wij hebben binnen de bestaande reglementen getracht aan die mensen zoveel mogelijk te geven om hun werk te doen. Maar u hebt gelijk. En ik ben zeer tevreden dat een groot aantal collega's raadsleden zich spontaan hebben aangeboden om deel uit te maken van een denkgroep om te zien hoe we dat op een correcte manier in een reglement kunnen gieten, zodanig dat we weten wie wat en wie wat niet zal krijgen.

Ik nodig iedereen van de commissies uit om aan deze werkgroep deel te nemen.

In antwoord op de vraag van raadslid Veys kan ik bevestigen dat het onze bedoeling is om de overeenkomsten die vervallen zijn met de thans vier culturele ambassadeurs, overeenkomstig trouwens het contract van vroeger, te herbekijken en om ervoor te zorgen dat die opnieuw afgesloten worden. Ik zal aan onze administratie vragen het voorbereidende werk te doen. U zal dat bij gelegenheid ook kunnen inzien en daarover uw opmerkingen kunnen maken.

Wat betreft de verdere uitbouw van onze musea.

In de mate van de budgettaire mogelijkheden gaan we natuurlijk trachten onze musea te promoten, te professionaliseren. Waar opportuun en mogelijk, wordt samengewerkt met andere instellingen, musea en diensten om zo onze musea, die toch belangrijk zijn, ook op het economische en toeristische vlak, terug in de belangstelling te brengen.

Wat zijn wij in de toekomst nog in Vlaanderen?

Wij zijn een prachtig land, een rijk land.

Wat gaan wij binnen 10 tot 20 jaar overhouden voor de mensen die de economie in andere delen van de wereld zien?

Ons cultuurpatrimonium.

Wat is de uiting van ons cultuurpatrimonium?

Voor een groot deel onze musea.

De duizenden Japanners die naar hier komen worden niet aangetrokken door onze bedrijven, maar in de eerste plaats door de cultuur, door de gastronomie, door alles wat wij als Vlamingen te bieden hebben.

Dat mogen wij niet onderschatten.

Dat is ook de reden waarom zonder enig probleem – en ik vind dat bijzonder verrijkend – alle mogelijke steun die gevraagd wordt voor de uitbouw en het bloeiend maken van onze musea spontaan gegeven wordt.

Moet ik hier nu uitleggen wat we gaan doen met het PAM?

U hebt gevraagd: hebt u daar een visie op?

DEBATTEN

We gaan hier geen open deuren intrappen. We gaan zorgen – Mevrouw de Voorzitter, ik heb u al uitbundig geloofd voor uw excellente werking binnen de commissie, samen met de collega's en met ondervoorzitter Beke – dat het PAM en Velzeke, die dan toch belangrijke uithangborden zijn van ons cultureel beleid, in de toekomst niet alleen kunnen samenwerken, maar dat die kunnen ingevuld worden en dat we zoveel mogelijk subsidies krijgen van de overheid, want het is ten slotte op vraag en met het akkoord van de vroegere minister van Cultuur dat het contract voor de bouw werd gesloten.

U hebt gezegd dat het op dit moment in een dipje zit. Dat is voor een stuk ook juist. Er zijn contacten geweest. Er is een bezoek geweest van de nieuwe verantwoordelijke voor het cultuurbeleid, voor de restauratiecel en, Mijnheer Beke en Mevrouw Verheirstraeten, het zit in die zin goed. Er is een werkgroep gemaakt om dat in te vullen en het museum – wat de fysieke bouw betreft – zal binnen korte tijd klaar zijn. Daarna moeten we dat invullen. Maar ik heb er goede hoop op. Er zijn een aantal gegadigden die datgene willen doen waarvoor het ooit gebouwd werd, namelijk een museale functie bestaande uit het verzamelen, bewaren, onderzoeken en ontsluiten van ons cultureel erfgoed.

Hetzelfde voor het molenmuseum.

Dat loopt goed. Wij beschikken ook over vijf provinciale molens. Ik heb ze nog niet gezien, tenzij op foto. Maar ze schijnen heel mooi te zijn.

Onze museumsector coördineert in 2008 projecten die meerdere musea ten goede komen over onder meer toegankelijkheid, cultuureducatie en depotwerking.

Wat doen we speciaal?

Er is het Move-project, waarmee we baanbrekend zijn.

Wat heeft het tot doel?

De gezamenlijke digitale registratie, ontsluiting en coördinatie van alle museale kunstvoorwerpen – niet alleen in onze musea, maar in alle musea van Oost-Vlaanderen – zodanig dat die bewaard worden, kunnen bekeken worden, bestudeerd worden en dat elke burger van Oost-Vlaanderen er eigenlijk virtuele toegang tot heeft. Dat is heel belangrijk.

Wij denken met dat Move-project baanbrekend werk te verrichten op dit vlak.

Collega De Loor heeft heel speciaal de nadruk gelegd op Velzeke.

Het sleept veel te lang aan. Het schijnt dat u uw tussenkomst al 200 keren hebt moeten doen. U hebt ze ook zeer goed gedaan. De voorzitter heeft dat bevestigd. Maar het is spijtig dat u ze zo dikwijls hebt moeten doen.

U hebt er de nadruk op gelegd dat zowel het personeel van Velzeke als de honderden leerlingen die dat museum bezoeken soms buiten in de regen moeten staan omwille van het feit dat er plaatsgebrek is, dat de infrastructuur, de museografische opstelling niet meer is wat het vandaag zou moeten zijn.

U weet, Mijnheer De Loor, dat het voorontwerp klaar is, dat de Technische Dienst bezig is een nota voor te bereiden om dat uit te voeren.

De kostprijs zal ongeveer 4 500 000 EUR bedragen. Dat was normaal geraamd voor 2008, maar u weet dat men bij de begroting keuzes moet maken. Dat is zoals in een huishouden: de badkamer begint door te regenen, de sifon staat verkeerd, enz.

Wat zijn de problemen waarmee wij te kampen hadden?

Het Caermersklooster. Dat was onvoorzien. Dat is daar als een sluipende slang tussengekropen. Op dit moment is de restauratie van het Caermersklooster nog iets dringender dan Velzeke. Als we dat niet doen, valt alles ineen. Dus wij moeten dat doen.

Maar dat neemt niet weg dat wij volgend jaar de derde vleugel van Velzeke, samen met PAM Ename, dat eigenlijk het neusje van de zalm is, op de kredieten zullen zetten zodanig dat wij in 2009 kunnen beginnen te bouwen en dat in 2008 de voorbereidende werken kunnen gebeuren.

Dat is echt mijn wens en ik denk ook het met de hulp van u allemaal te kunnen doorvoeren.

Mijnheer Veys, u hebt gesproken over het Huis van Oombergen, waarin de KANTL is gevestigd.

Dat is iets waar wij als provincie heel weinig mee te maken hebben. Dat prachtige pand, waar ook de relikwieën van mijn grote stadsgenoot de dichter Prudens Van Duyse bewaard worden, behoort toe aan een privé-persoon, gelukkig uit onze streek.

In de erfpachtovereenkomst is bepaald dat de culturele bestemming van het gebouw gevrijwaard blijft waardoor het gebruik door de KANTL gegarandeerd wordt. De Vlaamse overheid heeft het gebouw vervolgens gehuurd voor 18 jaar, met mogelijkheid tot verlenging van tweemaal negen jaar.

Dus de culturele bestemming van dit prachtige gebouw aan de Vrijdagmarkt blijft verzekerd.

Voor de restauratie van niet-beschermd kerken kan ik u geen goed nieuws geven. Er zijn dit jaar in onze begroting geen subsidies voorzien voor de restauratie van niet-beschermd kerken. Uiteraard betalen we alle dossiers van niet-beschermd kerken waaraan de deputatie de afgelopen jaren een principiële goedkeuring verleende. Maar voor dossiers waarvoor geen toezegging werd gedaan, is er geen subsidie voorzien omdat wij menen dat het de Vlaamse overheid is die via andere kredieten moet zorgen voor betaling.

Vandaar dat het bedrag in de begroting lager is.

Verder was er nog een heel interessante tussenkomst van de heer Joris over subsidiëring en democratisering van kunst.

Mijnheer Joris, u hebt een flamboyante tussenkomst gehouden, waarbij, zoals de voorzitter van de provincieraad het heeft gezegd, de boog in deze vergadering letterlijk en figuurlijk even werd ontspannen. Uw tussenkomst heeft niet alleen op mij, maar op velen onder ons, een heel diepe indruk nagelaten. Binnen het cultuurbeleid, en daarin gesteurd door de commissie, trachten wij zowel de traditie als de vernieuwing aan bod te laten komen, wat uitdrukkelijk is beschreven in de beleidsnota.

Wij hebben het beleidsdomein verkend en gezegd dat wij traditie en vernieuwing aan bod zullen laten komen in de kunst.

De traditie situeert zich dan voornamelijk in het domein van het cultuurpatrimonium, niettegenstaande er in die sector nog altijd wordt gezocht naar vernieuwende methodes en een vernieuwende visie om de toekomst uit te werken.

U weet dat wij geregeld allerlei dingen doen om cultuur in de belangstelling te brengen.

We promoten niet alleen moderne kunst, maar ook klassieke.

Zo hebben we recent aandacht besteed aan het varend erfgoed door een boek uit te geven over De Hengst, een houten platbodemschip, en zullen wij in 2008 in Baasrode een tentoonstelling openen over de geschiedenis van de binnenvaart.

Volgend jaar worden ook nieuwe cultuurgidsen uitgegeven. Er is een cultuurgids over het Lam Gods, iets klassieks, en één over de archeologie van de Grote Markt van Dendermonde, geschreven door de burgemeester van Dendermonde, mijnheer Buyse.

We hebben ook het plan opgevat om elk jaar, naast onze tentoonstellingen van hedendaagse kunst, zeker één tentoonstelling te organiseren over de toptraditionele kunst van ons cultureel erfgoed. De schitterende tentoonstelling over Oost-Vlaams historisch zilver die in Laarne zal gehouden worden eind 2008, begin 2009 is daar een voorbeeld van.

Het is ook de bedoeling – maar u moet het allemaal goedkeuren – om twee jaar nadien in het Waasland een mooie tentoonstelling te houden over de relatie van de 17de-eeuwse plaatselijke schilderkunst met de kunst van de Gouden Eeuw.

En, als de financiën en de mogelijkheden het toelaten, dan meer in het zuiden van het land, in Ninove of Geraardsbergen, ook nog een dergelijke klassieke tentoonstelling.

Op die manier komen we tegemoet aan één van de doelstellingen in ons cultuurbeleidsplan, met name dat elke Oost-Vlaming recht heeft op toegang tot een kwalitatief hoogstaand en gediversifieerd culturaanbod.

Een zichzelf respecterende en democratische maatschappij moet oog hebben voor evoluties en veranderingen op alle maatschappelijke vlakken. Zoals de Griekse presocratische filosoof Herakleitos in de 6de eeuw voor Christus ooit zei: *Panta Rhei*, alles stroomt, alles is in beweging.

Kunst is een manier om de samenleving te observeren, goed te keuren of in vraag te stellen, kritiek te leveren. Kunst is een manier om deze bewegingen vast te leggen en ervoor te zorgen dat zij in de nieuwe context van het maatschappelijke leven van vandaag een betekenis krijgen.

Daarom staan kunstenaars steeds voor de uitdaging om grenzen te verkennen en te verleggen. Ambachtelijkheid is hierbij slechts één criterium. Kunst- en cultuuruitingen zijn exponenten van een bepaalde tijdgeest.

In haar kunstenbeleid wil de provincie Oost-Vlaanderen streven naar een gezond evenwicht door zowel oog te hebben voor de traditionele kunstuitingen en wat tot het kunstenerfgoed behoort, als voor de vernieuwing en het experiment.

DEBATTEN

Hiervoor worden diverse instrumenten en middelen aangewend, zoals het aankoopbudget kunstwerken dat erop gericht is om de provinciale kunstcollectie aan te vullen. Dat zijn niet alleen boogachtige structuren. We hebben ook mooie wandtapijten, er is Fritz van den Berghe, een prachtig portret van Anseele, tientallen mooie portretten van voorgangers van u allemaal, die de raadszaal sieren.

Elk jaar bepalen we ook een belangrijk bedrag voor de projectie van 'Een thuis voor een beeld'. Tussen de kunstenaars zoeken we dan naar degene die een kunstwerk maakt dat dan het best op een bepaalde plaats in Vlaanderen tot uiting komt. En wij hopen – elke gemeente gaat er één krijgen – dat binnen 50, 60, 70 jaar heel Vlaanderen van mooie monumenten is voorzien waarin wij trachten esthetische elementen te combineren. Dus het klassieke met zin voor vernieuwing.

Ik heb een aantal van die beelden bezocht. Ik zou ze niet allemaal in mijn tuin willen, maar er zijn er toch een paar bij die ik echt mooi vind.

Dan is er ook nog onze provinciale prijs voor beeldende kunst en vormgeving.

Elk jaar geven wij met onze provincie – onderschat dat niet – provinciale prijzen voor beeldende kunst uit. Daarbij leggen wij het accent op het ontdekken van nieuw en grensverleggend talent. We geven die mensen de kans om door te groeien.

Verder organiseren wij tentoonstellingen in het Caermersklooster, zoals die laatste tentoonstelling over karikaturen, wat ik een mooie tentoonstelling vond.

Wij bieden kunstenaars van Oost-Vlaanderen, mensen die een link hebben met Oost-Vlaanderen, een forum aan om het hedendaagse kunstgebeuren, het treffelijke kunstgebeuren uit te stallen.

Wij bieden hun een venster op de internationale kunstscène.

Tot slot kan ik bevestigen dat in de volgende beleidsjaren er zal voor gezorgd worden dat de rol en de waarde van ons klassiek Vlaams cultureel erfgoed zeer manifest in de kijker wordt gesteld. Misschien zelfs iets meer dan in de voorbije jaren.

Wat uw aangehaald voorbeeld betreft van de kunstzinnige horizontale sifon of afvoerbuï. Ik zal het gebruiken voor wat het gemaakt is: verticale afvoer van culturele shit.

Gelach

Fractieleider Liebaut heeft ook interessante vragen gesteld. Eerst en vooral over de beeldencollectie in Puyenbroeck.

Inderdaad, de voorbije jaren is er overleg gepleegd over de kunstwerken in Puyenbroeck, die eigenlijk op uw grond staan, Collega Hertog. Dat wil dus zeggen dat u de schuldige zijt als ze verder verkommeren.

Er zijn op dit moment besprekingen aan de gang tussen dienst 92 en de diensten van onze achtbare collega Hertog met betrekking tot de domeinen. We zijn de problemen beeld per beeld aan het ophijsten.

De schade is soms groot, maar ook zeer divers en heeft meerdere oorzaken: vandalisme, weersomstandigheden, maar ook door ongelukkige materiaalkeuze van de kunstenaars, die blijkbaar slecht materiaal hebben gebruikt. Daar kunnen we niet aan doen.

De mogelijke oplossingen voor de verschillende problemen zijn bijgevolg ook erg verscheiden, gaande van de heraanleg van het groen binnen een perk, over de materiële restauratie van een beeld of verplaatsing ervan, tot en met ingrepen waarvoor een bouwvergunning is vereist.

De financiële gevolgen van een systematische aanpak waren niet op te vangen binnen het lopende budget, maar ik weet dat de bevoegde gedeputeerde van de domeinen heel rijk is.

U hebt gesproken over de aankooppolitiek van de provincie.

Wat koopt men aan?

Wij weten dat niet.

Hoeveel wordt daarin geïnvesteerd?

Ik ga niet alles lezen, maar ik kan u zeggen dat wij op ons krediet 90 000 EUR per jaar inschrijven voor een aankooppolitiek van kunstwerken.

Veel is dat niet, want daarin zit al ongeveer 50 000 EUR voor 'Een thuis voor een beeld', waarover ik zopas sprak.

Deze succesvolle wedstrijd is in 2008 aan zijn 14de editie toe. De aankoop gebeurt telkens op advies van de Werkgroep Beeldende Kunst en Caermersklooster, waarbij rekening wordt gehouden met de artistieke, duurzaamheid, veiligheid en inpasbaarheid voor de wedstrijd. De aankoop van kunstwerken wordt dus geadviseerd door een daartoe aangestelde commissie van deskundigen. Die moeten trachten rekening te houden met vernieuwing, vormgeving, enz.

We trachten zoveel mogelijk beelden aan te kopen van de laureaten van onze eigen wedstrijden om die mensen op die wijze ook een forum te geven. De afbeeldingen daarvan worden elk jaar in het Cultureel Jaarboek afgebeeld.

U zal zeggen: dat zijn vijgen na Pasen.

Dat is juist. En ik neem mij voor – ik heb dat met de diensten besproken – om te trachten telkens foto's mee te brengen naar de 4de commissie om voorafgaand aan de leden te zeggen welke adviezen over welke beelden concreet via fotomateriaal zijn voorgesteld om te kopen, zodanig dat men tijdig op- en aanmerkingen kan geven.

Ik ga niet in de plaats treden van de kunstenaars, maar we kunnen toch een zekere bijsturing geven. Dan weet men in die commissie van hoogintellectuele artistieke denkers wat de visie is van de broodheer, degene die moet betalen.

U heeft dan de aanvullende vraag gesteld: waar zit die collectie en wordt die bekend gemaakt? Wat betreft onze eigen collectie, die indrukwekkend is, hebben wij in 2006 een kleine tentoonstelling opgezet met de werken van schilders van de Latemse School. Daarvan is er een catalogus verschenen. Vandaag is er een tentoonstelling over hedendaagse fotografie in het bezit van onze provincie. De tentoonstelling opent vandaag – ik heb er geen uitnodiging voor gekregen – in de Bank van de Arbeid en die loopt tot en met 22 december. Ook bij deze tentoonstelling wordt een catalogus gepubliceerd. Het zijn moderne, avant-gardistische mooie foto's uit onze collectie.

U hebt volkomen gelijk: het is belangrijk dat de kunstwerken die gekocht zijn met het geld van de Oost-Vlaamse belastingbetaler ook kunnen gezien worden, dat de mensen daar iets kunnen uit halen. Om dat nog meer te promoten is het te bedoeling deze tentoonstelling ook reizend te maken, zodanig dat ze in verschillende gemeenten zal te zien zijn, want de gemeenten kunnen die tentoonstelling uitlenen.

U hebt ook gesproken over een mij bijzonder nauw aan het hart liggend element: het digitaliseren van de Oost-Vlaamse kranten.

Ik denk dat er weinig mensen in deze zaal zijn, buiten u, die zo zeer het belang van grijze publicaties in bladdruk erkennen en doorvoelen als ikzelf. U weet dat ik daar een grote verzameling van heb. Het is inderdaad ongelooflijk belangrijk dat deze kranten, die het sociale leven van de 19de eeuw van Vlaanderen vertolken als billijke enige bron, bewaard worden.

Wij weten dat die gedrukt zijn op slecht papier, dat de zuurtegraad ervoor zorgt dat deze verpulveren. We moeten dat redden. Dat is een bovenlokale taak. Gemeenten kunnen dat niet. Wij moeten dat doen. Dit is werkelijk heel belangrijk. Wij hebben dat in het verleden gedaan. Een tweetal kranten – Le Journal de Gand en De Denderklok – zijn verfilmd. Daar zijn er vier exemplaren van: één in onze bibliotheek in het PAC, één in de koninklijke bibliotheek, één in het rijksarchief en dan nog een vierde exemplaar in de bibliotheek van de universiteit van Gent.

Ik zou durven pleiten om daar bij een begrotingsherziening – niet verschuiven – bijkomende subsidies te kunnen voor krijgen.

Het is natuurlijk wel juist, Mijnheer Liebaut, dat de aanmaak voor deze digitalisering bijzonder duur is. Het lijkt mij eigenlijk onwezenlijk duur. Het gaat over heel veel geld.

Ik weet dat het de mormonen voor wat betreft de parochieregisters – en dat is een heel belangrijke bron – bijna niets gekost heeft en nu kost het een fortuin.

Dat is toch ook wel belangrijk en wij gaan trachten dat volgend jaar te doen.

Ook de werkgroep geschiedenis boog zich over dit onderwerp op een congresdag op 13 september 2007 en zijn tot de vaststelling gekomen dat conservering primeert boven maximale ontsluiting.

Ik vind dat niet. Ik vind dat we ze zo snel mogelijk moeten trachten te microfilmeren of te digitaliseren. Dat is een beleidsvisie. In elk geval zou ik willen voorstellen dat wij geld zouden voorzien om volgend jaar een tweetal Oost-Vlaamse kranten van de papieren dood te redden.

DEBATTEN

Mevrouw Verhoeve, u hebt gesproken over het executieoord van Rieme.

U hebt een heel duidelijk beeld opgehangen over de stand van zaken. Het lijkt mij dus overbodig dat ik hier nog eens de hele historiek van de site en het belang ervan ga herhalen. Daar zijn we het immers over eens.

Natuurlijk is de situatie niet zo eenvoudig.

Het onroerend goed behoort niet aan ons, maar is eigendom van de Belgische staat. De constructies en voorwerpen zijn eigendom van de vzw. Onze provincie staat op dit ogenblik enkel in voor het onderhoud van het terrein en voor de kleine herstellingen.

Die werken staan onder de bevoegdheid van dienst 31.

Naar aanleiding van een bezoek aan de gemeente in het kader van de ronde van de gouverneur werd aan de dienst Cultuur gevraagd 'trekker' te zijn.

Deze site is ongetwijfeld heel belangrijk. Het is het centraal gedachtenisoord van het verzet in het Nederlandstalige landsgedeelte. De betekenis overstijgt duidelijk het lokale vlak en mag niet verloren gaan uit het collectieve geheugen van ons volk.

De werkgroep werd onlangs opgericht en bestaat uit leden van het herdenkingscomité van de executieoord Oostakker-Rieme, vertegenwoordigers van het EEC en van de provincie, met name de diensten 31 en 92.

Aan het EEC werd de opdracht gegeven de mogelijkheden van de ontsluiting te bekijken en hierrond voorstellen te formuleren.

Daar hebben we nog niets van gekregen. Ik denk dat er zal gedacht worden om, in analogie met andere herdenkingsoorden, daarin een permanente ontvangst-, informatie- en documentatieruimte op te richten. De dienst 31 is momenteel een nota deputatie aan het voorbereiden om de historische treinwagon zeker en vast zo snel mogelijk te beschermen. Men plaatst op dit moment EPDM-folie.

Ik moet u een verder antwoord schuldig blijven.

Mevrouw Peeters, heel kort wil ik nog zeggen dat de uitleendienst een heel positieve zaak is. In de uitleenpost Geraardsbergen is de huurprijs niet gestegen ten opzichte van 2006.

U zegt dat de ontvangsten gestegen zijn van 87 000 EUR naar 136 000 EUR. Dat is gedeeltelijk juist omdat die 87 000 EUR de ontvangsten zijn van 2006 en het maar is begonnen na het eerste kwartaal. Dus er is een derde van weg.

Wat betreft het invoeren van sociale tarieven. Dat hebben wij niet gedaan om vier redenen, met name omdat:

- de huidige tarieven al laag zijn;
- we hebben gekozen voor een gelijke behandeling van alle verenigingen;
- we bijkomende administratie willen vermijden;
- we misbruiken willen voorkomen.

De bijdrage van de gemeenten zijn afgeschaft bij de invoering van het huurgeld omdat het huurgeld de inkomsten uit de bijdragen compliceert en omdat alle gemeenten daarvoor dezelfde diensten konden krijgen.

U hebt gevraagd naar de regionale spreiding.

Deze is in die zin goed dat de afhalingen van het arrondissement Gent en Sint-Niklaas verminderd zijn ingevolge de afhalingen van het arrondissement Aalst, maar anderzijds dat deze in Dendermonde, Eeklo en Oudenaarde procentueel gelijk blijven.

Het percentage niet beschikbaar materiaal is gedaald van 17% naar 10%. Met andere woorden, audiovisueel en ander materiaal dat wij vroeger hadden, hebben wij nog. Wij hebben dus alles in voorraad.

Wat de openingsuren betreft laat het huidige personeelsbestand niet toe om deze nog te verlengen. In 2007 waren er 6 000 bezoeken en daarvan waren er slechts 166 tussen 16 uur en 17 uur en slechts 63 na 17 uur. Dus eigenlijk maar een kleine fractie. Blijkbaar kan iedereen zich min of meer schikken aan de normale openingsuren.

U hebt ook gezegd dat het bedrag in de begroting gedaald is.

Wij trachten, gelet op de budgettaire situatie van vandaag, het materiaal ongeveer 12 jaar te laten meegaan. Het ene jaar moeten wij een totaal nieuwe vloot van projectors kopen, wat veel geld kost. Dit jaar zijn het alleen brandwerende doeken. Dat kost nu eenmaal iets minder en daarom hebben we alleen maar dat ingeschreven.

Mevrouw De Gusseme, op uw tussenkomst kan ik heel kort zijn.

Het RFID-systeem is zeker bekend bij onze diensten, maar dat is een ongelooflijk duur iets. In elk boek moet iets ingebracht worden. Die apparatuur zouden wij graag hebben. Dat zou personeel besparen. Men zou op alle uren van de dag en de nacht boeken kunnen uitlenen. Ik vind het een heel interessant project. Wij volgen dat op. Maar op dit moment kunnen wij dat echt niet betalen.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik in het kort geantwoord heb op de specifieke vragen. Wanneer er collega's zijn die graag over de uitgeschreven teksten zouden beschikken, kan men ze bij mijn secretariaat bekomen.

Dames en Heren, ik heb getracht in dit kort tijdsbestek – 1.15 uur – op alle vragen een begin van een antwoord te geven en ik houd mij altijd bereid om persoonlijk of op de volgende commissie nadere toelichting te geven.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,

Ik heb het al gezegd: u bent natuurlijk een redenaar. Dat is ook eigen aan uw beroep. U zijt ook een zeer goede verteller en een enthousiasteling van de bovenste plank.

Maar 1.15 uur is niet kort. Zo lang spreken, dat kunnen niet veel mensen. Boeiend spreken en mensen kunnen boeien is zeldzaam. Na 15 minuten valt men normaal stil.

U kunt dat. Dat is ook uw gave, uw temperament en uw ontwikkeling. Maar kort is dat niet. Het is boeiend geweest en ik denk dat er nog weinig vragen zullen zijn, want u hebt niet alleen een begin van een antwoord geven, maar een volledig antwoord, zo vind ik persoonlijk.

Maar daar zullen anderen toch anders over denken.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk daar helemaal niet anders over, ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om ten eerste gedeputeerde Dauwe van harte te bedanken voor zijn uitvoerige antwoorden. Hij heeft dat ook met heel veel respect gedaan voor de raad en dat apprecieer ik. Hij is wel begonnen met een kleine verspreking. Waar hij Van Grembergen noemde moet het Van Mechelen zijn, maar goed dat is het verleden, maar ik waardeer het in elk geval en ik zeg dit met heel veel lof. Men moet daar wel heel voorzichtig mee zijn want ik heb daar in het verleden ook andere ervaringen mee gehad, maar deze keer komt het uit mijn hart. Wat ik apprecieer is dat u in deze raad het niet geschroomd hebt om bepaalde mistgordijnen te laten wegdrijven. Moeilijke dossiers zoals het Expertisecentrum gaat u niet uit de weg, u hebt daar een correct antwoord op gegeven, ook met de nodige informatie. Ik wil u daarvoor danken, dat siert u. Ik zou zeggen dat dit een nieuwe politieke cultuur in deze raad brengt. U hebt ook met veel lof gesproken over de commissie en ik denk dat dit belangrijk is. Ik heb het ook altijd gezegd – en we vinden daar mekaar in – dat de commissiewerkzaamheden eigenlijk de hartslag geven aan deze raad. Commissies zijn er om serieus werk te doen en daar moet je ook in investeren. U spreekt zelfs over werkgroepen en ik apprecieer dat.

DEBATTEN

Wat het Caermersklooster betreft, we hebben er al over gesproken, heb ik toch een idee dat aansluit bij datgene wat u reeds gezegd hebt. Ik heb u gewezen op het deeltje van het Caermersklooster wat eigendom is van de stad Gent. Er is een prachtige binnenhof met daar belendend zeg maar appartementjes, kleine studiootjes. Dit heeft mij al lang op een idee gebracht want het biedt ons de uitstekende mogelijkheid om daar een soort van 'Montmartre' te maken. We moeten daar met de stad dan ook over onderhandelen. Het zou een culturele markt kunnen zijn waarbij we, en u spreekt over huisvesting, vooral aandacht zouden moeten hebben voor buitenlandse kunstenaars die we op die manier naar onze provincie brengen en waarmee we eigenlijk ook onze eigen werking kunnen bevruchten. De binnenruimte dient daarvoor dan om er weerklank aan te geven en dan plaatsen we Oost-Vlaanderen niet alleen op de Gentse grote culturele schaal, maar ook op de internationale. Ik denk dat dit een belangrijk punt is.

Tenslotte wil ik ook nog iets zeggen over de inventaris van de kunstwerken. Er is ooit een begin gemaakt met een elektronische gids. Dit is een zeer uitvoerig gegeven maar misschien moeten we dit eens terug van onder het stof halen en actualiseren. Op die manier denk ik dat alle collega's een beter zicht krijgen op wat ons provinciaal kunstbezit is.

En ik wil eindigen met dit gezegde: u heeft hier vandaag – en ik meen dat echt oprecht – voor wat het cultuurbeleid betreft althans, maar ik weet dat het ook in andere sectoren zo is, een toonbeeld gegeven van wat 'amicitia et tolerantia' is.

Dank u

De heer voorzitter

Mijnheer Beke, dat is meer dan een lofrede maar ik weet dat je dat meent in dit thema. Maar ik moet mijn appreciatie niet geven. Bij deze sluit ik het culturele debat af. Het is zeer mooi geweest en inderdaad mijnheer de gedeputeerde, door volledig te zijn kunnen we het ook nu afsluiten en naar Leefmilieu gaan. Dat is ook een departement van u. Sommigen schijnen dat soms te vergeten. Bij Leefmilieu heb ik een eerste tussenkomst van de heer Johan Janssens over fijn stof. Mijnheer Janssens, u hebt het woord.

LEEFMILIEU

BELEIDSNOTA P. 28-30: 2.11 LEEFMILIEU: FIJN STOF

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik hoop inderdaad dat de geachte gedeputeerde zijn domein Leefmilieu even goed ter harte neemt zoals hij dat heel goed doet met het domein Cultuur. In het hoofdstuk 'Welzijn, interne milieuzorg en duurzaamheid' in het algemeen beleidsprogramma 2007-2012 staat onder doelstelling 12: "Het provinciebestuur beperkt de milieu-impact van zijn activiteiten (opslag, emissies, lozingen, afvalstoffen)". Verder in het hoofdstuk Leefmilieu van de beleidsnota 2008 zoek ik naar een rubriek over lucht of emissies en ik heb daar niets ontdekt. In de 4de commissievergadering heb ik de gedeputeerde gevraagd welke concrete maatregelen hij binnen de eigen dienst voorziet en financiert om minder fijn stof te produceren. Vandaag had ik dus graag een concreet antwoord gehad.

Dank u.

De heer voorzitter

De volgende tussenkomst is voorbehouden aan de heer Erik Waterschoot: "Kunnen de opbrengsten uit houtverkoop van het Kloosterbos aangewend worden voor onvoorziene uitgaven bij het bosbeheer?"
Mijnheer Waterschoot, u hebt het woord.

BUDGET P. 393: G.O. 879 11/702 00: NATUURDOMEINEN - ANDERE OPBRENGSTEN UIT WERKING: KUNNEN DEZE OPBRENGSTEN (UIT HOUTVERKOOP KLOOSTERBOS) AANGEWEND WORDEN VOOR ONVOORZIENE UITGAVEN BIJ HET BOSBEHEER?

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We zijn met de 4de commissie naar het Kloosterbos geweest. In deze bosgroep, bestaande uit percelen bos en natuur van zowel private eigenaars als van het provinciebestuur, worden de beheerswerken door een deskundige ploeg medewerkers vanuit de provincie geleid. Wij hebben daar ter plaatse op deze bijeenkomst een zeer goede indruk van de beheerswerken gekregen die het provinciepersoneel daar realiseert. We werden op de hoogte gebracht van de mogelijkheden en problemen die zich in dat bosgebied stellen, wat er nog kan gedaan worden voor de veiligheid van de gebruikers en voor het behoud van dit mooi stuk natuur.

Deze bosgroep ligt op de zandrug van Maldegem - Eeklo tot Sint-Gillis-Waas en is sinds het openstellen van de bosgroep een droom voor mountainbikers. We hebben het gevaar zelf ondervonden toen de mountainbikers steeds opnieuw in alle mogelijke richtingen de zandrug op- en afreden. We hebben kunnen zien hoe de zandrug deels afgestompt en zelfs verlegd is door het veelvuldig gebruik ervan. De provinciale medewerkers van de bosbeheergroep hebben al enkele paden afgesloten ter bescherming van de zandrug en de landbouw. Zij willen nog meer doen, willen nog sneller en kordater kunnen optreden, maar hebben te weinig middelen ter beschikking. Kunnen er afspraken gemaakt worden met de privé-eigenaars om kordater op te treden?

Op onze rondleiding werd voorgesteld en bijgetreden door enkele medewerkers om de inkomsten van de houtverkoop integraal ten goede te laten komen van het bosbeheerplan. Er is in het budget 60 000 EUR voorzien uit de inkomsten van houtverkoop, maar bij de uitgaven is er 50 000 EUR voorzien voor de beheerskosten. Daarom vraag ik of alle inkomsten van de houtverkoop integraal kunnen besteed worden aan het bosbeheer?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Waterschoot. Mijnheer De Roo: "Bedenkingen in het kader van uitbreidingstewerkstelling Vlaams interprofessioneel akkoord". U draagt uw bril heb ik gezien, ik ben gerustgesteld. Mijnheer De Roo, u hebt het woord.

BUDGET P. 398: G.U. 879 05/640 01; 879 05/640 02; 879 05/640 04: REGIONALE LANDSCHAPPEN – WERKINGSSUBSIDIES: BEDENKINGEN IN HET KADER VAN "UITBREIDINGSTEWERKSTELLING VLAAMS INTERPROFESSIONEEL AKKOORD"

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Via een project in het kader van 'uitbreidingstewerkstelling Vlaams interprofessioneel akkoord' gaat jaarlijks een bedrag van 36 200 EUR naar de regionale landschappen. Een maand terug is dat hier op de raad geweest. Daarmee dient nieuw personeel te worden aangeworven binnen de regionale landschappen of binnen één of ander regionaal landschap binnen onze provincie. Vandaar de naam 'uitbreidingstewerkstelling'. Voor het besteden van deze centen zijn er uiteraard verschillende mogelijkheden:

- nieuwe mensen kunnen aangeworven worden bij één of ander regionaal landschap;
- het aanwerven van een provinciale coördinator;
- een invoegbedrijf rond het thema 'groenzorg'.

We kunnen dit zelf oprichten of we kunnen beroep doen op één of andere organisatie die daarvoor instaat. Mijn voorkeur gaat uit naar de groenzorg! Waarom?

- het zou een ploeg kunnen zijn die in de drie regionale landschappen tewerkgesteld kan worden;
- de ploeg is zichtbaar op het werkveld voor de mensen die er wonen;

DEBATTEN

- op deze manier wordt ook aan sociale tewerkstelling gedaan.
Vandaar mijn voorstel.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de gedeputeerde, u hebt eens te meer het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil eerst antwoorden op de overigens interessante tussenkomst van de heer Janssens, maar waar wij eigenlijk spijtig genoeg als provincie niet al te veel aan kunnen doen. U hebt die vraag betreffende de problematiek van fijn stof ook, en terecht, gesteld op de 4de commissie. U begrijpt natuurlijk, Mijnheer Janssens, dat zoiets via de lucht gaat en dat lucht mobiel is. Het gaat heel snel over bergen en dalen en is eigenlijk een nationaal en zoals ik straks zal zeggen vooral een internationaal probleem. Het staat in ons beleidsplan 2005-2009 dat wij ons best gaan doen, maar dat wij eigenlijk op dat vlak inhaken op het beleid van de hogere overheid. Ik bedoel de Europese en de Vlaamse overheid. U weet dat Europa, en ik ga dat niet herhalen want u weet dat eigenlijk zelfs beter dan ik – en dat siert u – een aantal richtlijnen voor fijn stof heeft uitgewerkt. Ik ga de namen van die richtlijnen nu niet noemen. Het fijn stof mag niet meer zijn dan 35 keer 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. In Oost-Vlaanderen, en dat is belangrijk, wordt dat alleen overstege in de Gentse Kanaalzone, waar wij meetposten van de VMM hebben opgesteld. Inderdaad, daar overstijgt het meer dan 35 keer de zogenaamde toegelaten normen. Wat we daar aan kunnen doen ga ik straks zeggen.

De richtlijnen bepalen ook dat wij bij vaststelling van overschrijding de Vlaamse Regering in kennis moeten stellen. Dat doen wij en wij trachten maatregelen te nemen die er toe leiden om het stof te meten. Onze diensten hebben vastgesteld dat meer dan 70% van concentraties van fijn stof die schadelijk zijn eigenlijk uit het buitenland komen. U weet dat op 23 december 2005 de Vlaamse overheid een 'fijn stof richtplan' heeft uitgevoerd en zoals ik al gezegd heb doen wij dat in de hotspotzone rond de Gentse kanaalzone. Nu wat kunnen wij concreet als provincie doen? Dat is uw vraag en dat is een heel goede vraag. Onze provincie heeft nagegaan waar zij het beleid van de hogere overheid kan aanvullen of ondersteunen. Let goed op mijn woorden, wij kunnen zelf bijna geen initiatief nemen, enkel aanvullen en ondersteunen. Hoe doen wij dat. Wij doen dat via vijf items:

- eerst en vooral via ons milieuvergunningbeleid. Je weet dat we een perfect milieuvergunningbeleid hebben via onze dienst PMVC (Provinciale Milieuvergunningscommissie) en wij trachten bijzondere voorwaarden op te leggen bijvoorbeeld bij op- en overslagbedrijven die opgericht worden, ook bij bedrijven in de Gentse kanaalzone. Wij trachten dus een beetje via ons milieuvergunningbeleid te regelen dat de stofemissie zoveel mogelijk beperkt wordt door het opleggen van technische regels;
- twee: door het stimuleren van duurzame mobiliteit, u weet, en collega Hertog zal mij daarin bijtreden, door ons bovenlokaal fietsenrouten netwerk en het coördineren van bedrijfsvervoerplannen trachten wij de uitstoot via de mobiliteit een heel klein beetje in de hand te houden;
- stimuleren via rationeel energieverbruik, u kent ons project 'Klimaatwijken' dat gericht is naar de huishoudens;
- ten vierde: sensibilisering rond sluikstorten. Ik mag verwijzen naar de diverse artikelen die wij in ons blad van de provincie, 'Informeel' schrijven. Wij kunnen natuurlijk geen politiemans zetten bij elke woning in Vlaanderen, maar we trachten toch te sensibiliseren;
- als vijfde punt: door onze voorbeeldfunctie. Wij voeren zelf energieaudits uit in onze provinciale gebouwen. Wij trachten dus een afstemming te doen binnen het beleid tussen datgene wat in Vlaanderen ligt in de kanaalzone en met de provincie Zeeland en Terneuzen. De gouverneur heeft anticiperend op uw vraag me deze morgen nog gezegd dat gisteren bij de rampenoefening die men collegiaal tussen de beide landen heeft gedaan, ook dat punt aan de orde is gekomen. Dus we hebben er degelijk oog voor, maar we kunnen daar niet altijd veel in doen. Alles wat wij dus kunnen doen is zoveel mogelijk via onze meetinstrumenten en middelen de uitstoot van fijn stof in kaart brengen en dat rapporteren in de eerste plaats aan de Vlaamse, maar misschien ook aan de Europese overheid.

Wat de heer Waterschoot betreft inzake de opbrengsten van houtverkoop, dat is een oud zeer, maar ook een moeilijk iets. Die opbrengsten uit houtverkoop nemen we op in de begroting, mijnheer Waterschoot. Waarom en hoe nemen we dat bedrag op? Wij vragen dat aan ervaringsdeskundigen zoals het was in het verleden. Wij trachten dat te polsen met de maatregelen van het bosbeheersplan zoals die mee gedeeld worden door het 'Agentschap voor Natuur en Bos' en wij koppelen dat een beetje aan de te verwachten houtprijs. Wij zijn daar nu een beetje in mis geweest want de houtprijs is de laatste maanden bijzonder gestegen. Het is inderdaad geen constant gegeven, het is dan ook een raming. Hoe komt het dat die raming niet altijd hetzelfde is? Omdat die houtprijs natuurlijk ook afhankelijk is van vraag en aanbod, van onzekere factoren. Je ziet op de markt in China, die trouwens veel hout vraagt, dat stormschade ervoor zorgt dat het hout duurder wordt.

U weet dat onze provincie éénmaal per jaar een openbare houtverkoop doet. Wij doen dat via het agentschap want dat is voor ons goedkoop, dan moeten we geen andere kosten dragen. De opbrengst schrijven we dan in de begroting. Natuurlijk werd de begroting voor het komende jaar 2008 al gemaakt in augustus 2007 en de verkoop zelf, de toewijs gebeurt maar in de loop van het jaar nadien. Het is dus niet altijd mogelijk om eventueel meeropbrengsten in de begroting te hercalculeren, dat bedrag staat vast. Nu moet ik u ook zeggen dat het niet altijd goud is wat blinkt. Het verkrijgen van een toelage voor de opmaak van een bosbeheersplan zetten wij als buitengewone ontvangst in de begroting terwijl daartegenover een uitgave staat van de buitengewone dienst voor wat betreft de kosten die wij aan die bosgroep doen. In 2006 was er oorspronkelijk geen ontvangst ingeschreven van de houtverkoop, maar eind 2006, dat was een heel goed jaar, bleek dat de houtverkoop toch 160 000 EUR heeft opgebracht. Dat is dus 3 maal meer dan voorzien en in 2007, de cijfers zijn nog niet officieel, zou dat slechts 66 000 EUR opbrengen. Hoe komt dat? Bepaalde delen van een bos worden op een bepaald moment gerooid, op een ander moment niet, soms zijn die kaprijp, soms zijn die niet kaprijp, dat is een levend iets en dat is moeilijk op voorhand te zeggen. Het hangt ook af van menselijke factoren. Ik kan alleen vaststellen, en ik kan u daarin bijtreden, dat die cijfers regelmatig verschillen. Ik denk dat het budgettair ook niet mogelijk zal zijn dit anders te rapporteren. Wij hebben wat het Kloosterbos betreft getracht, en dat is ook een deel van uw vraag, een apart terrein voor mountainbikers aan te leggen, maar dat is natuurlijk nog geen garantie dat men van de aangelegde paden afwijkt. Wij hebben een boswachter aangesteld om de houtverkoop en om datgene wat het bosareaal betreft zoveel mogelijk optimaal in stand te houden. Wij hebben ook een bosmaaier aangekocht om te zorgen dat het hout volop kan groeien. In elk geval is de waarde van dat gedeelte op de begroting een variabel iets en dat zal van jaar tot jaar wijzigen. Wij hebben het zekere voor het onzekere gekozen en voor het bosbeheer hebben we elk jaar een vast bedrag in onze begroting vastgesteld.

Er was nog een derde vraag, en dat was de vraag van mijnheer De Roo over de regionale landschappen. Mijnheer De Roo, dat is een heel goede vraag in die zin dat dit iets is dat ons inderdaad bijzonder bezighoudt de laatste jaren. Niet alleen op het vlak van cultuurbeleid maar ook wat bosbouw, groen en regionale landschappen betreft doet onze provincie niet alleen wat ze moet doen maar doet ze het ook echt goed. Ik ben gisterenavond toevallig naar een vergadering geweest van een regionaal landschap, het 'Regionaal Landschap Midden Vlaanderen' in Zele. Er waren ongeveer 85 mensen. Dat is dus werkelijk een heel actieve groep van mensen die bezield worden door gedreven milieuambtenaren van onze provincie. De provincieraad heeft gezegd dat we de basiswerking van de drie regionale landschappen met een structurele toelage van bijna 75 000 EUR op jaarbasis ondersteunen, ongeacht het aantal hectaren, het aantal inwoners, aangesloten gemeenten, ... Elke van de drie landschappen 75 000 EUR. We hebben nu hetzelfde bedrag voorzien. Daarbij kunnen deze regionale landschappen nog aanspraak maken op subsidies in het kader van het subsidiereglement inzake soortenbescherming, heel belangrijk.

Als gevolg van het Vlaams interprofessioneel akkoord wordt de mogelijkheid gecreëerd tot uitbreiding in de sector milieu en wordt er nog een bepaalde loontegemoetkoming gegeven van maximaal 36 200 EUR per jaar voor een bijkomend personeelslid dat zich inzet voor een bijkomende werking. Men gaat dat bijvoorbeeld in 'Midden Vlaanderen' doen, dat is gisteren beslist. Er wordt dus de mogelijkheid geboden in de regionale landschappen, en u bent van één van deze voorzitter, om één voltijds equivalent aan te werven. Vanaf 1 augustus 2008 kan u dus weldegelijk één nieuw personeelslid aanwerven dat op het ogenblik van de aanwerving nog niet in dienst mag zijn van de organisatie. Het zijn dus geen verkapte verschuivingen, het is een nieuw personeelslid, dat is dus heel belangrijk.

DEBATTEN

Het initiatief daartoe ligt bij het landschap zelf, dus bij de vzw die het landschap uitmaakt. Ik denk dat onze provincie daarmee meer doet dan het decreet voorschrijft.

Ik kan u zeggen dat het 'Regionaal Landschap van de Vlaamse Ardennen' over de nodige kennis en expertise beschikt, het is het oudste regionale landschap in onze provincie. Het heeft een eigen terreinploeg, Dames en Heren, luister goed, van 20 personen. Ik ga het niet zeggen in het Frans maar 20 mensen die op het veld natuurwerken uitvoeren onder meer voor de gemeenten die deel uitmaken van dat regionaal landschap. Dat is bijzonder positief ervaren. Ik was 10 dagen geleden bij een boomplanting. Ik was volledig van kop tot teen onder de modder, mijn kostuum was zelfs vuil. Ik wist niet dat het zo vuil was in de Vlaamse Ardennen en ik had geen andere schoenen aan, maar in elk geval was het fantastisch. 250 kinderen die in de modder rollen, Voorzitter, je hebt dat nog nooit gezien. Daarbij de moeders die hun kinderen kwamen afhalen met zo een mooie auto, zo een BMW, met lederen zetels enzo, die kinderen daarin dat was ongelooflijk. Ik wil alleen maar zeggen wat een kracht in die landschappen zit. Ik vind dat fantastisch.

Om op uw vraag te antwoorden: wij doen dus ons best om dat te promoten. Wij moeten goed zien hoe we ons op de regionale landschappen gaan positioneren. Wij moeten nog een aantal tewerkstellingsinitiatieven in de sector verder uitbouwen, natuurlijk zijn daar ook financiële implicaties aan. Wij hebben dus alleen maar de middelen die wij nu ingezet hebben, maar ik kan u zeggen dat men ermee toekomt. Ik ben van een aantal landschappen voorzitter en ik heb aan de mensen gevraagd of ze toekomen en ze antwoordden dat ze toekomen, zeker en vast met de buitengewone subsidies die ze nu kunnen krijgen. Er is nu een aanbod om de drie regionale landschappen samen te brengen in die zin dat ze hun krachten bundelen en hiervoor het geld ter beschikking stellen in het kader van een interprofessioneel akkoord. Ik denk dat dit heel goed zou zijn. Ieder behoudt dus zijn eigen werking, maar er is een vorm van samenwerking. Wij zullen in de toekomst volgende mogelijkheden verder onderzoeken voorzitter:

- ten eerste: middelen vrijmaken: indexaanpassingen, baremieke verhogingen zodanig dat het landschap en de personeelsleden zeker zijn dat ze in de toekomst kunnen blijven werken;
- ten tweede zullen wij inhoudelijk de uitwerking van een provinciaal invoegbedrijf moeten determineren en daarvoor lijkt het me aangewezen om met de betrokken partners op korte termijn aan tafel te zitten. Daartoe kan opdracht gegeven worden via onze administraties.

Tot slot wil ik zeggen dat ik persoonlijk denk dat onze regionale landschappen in Oost-Vlaanderen maar ook in gans Vlaanderen een toonbeeld zijn van een actieve, proactieve goede werking en dat het in elk geval ten eerste zal gewaardeerd worden door onze Vlaamse overheid.
Dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog mensen? Mijnheer Maes, u mag een paar suggesties doen, daarna mijnheer Janssens.

De heer Maes

Ik ben een beetje verwonderd. De gedeputeerde zegt dat het probleem van fijn stof een internationaal probleem is. Enerzijds is dat waar, maar anderzijds heb ik zo een beetje het gevoel dat het toch dikwijls als uitvlucht gebruikt wordt: "Eigenlijk kunnen wij niet al te veel doen, het is toch een internationaal probleem". Maar zelfs als er 70% van het buitenland komt zoals gesteld door de gedeputeerde, komt nog altijd 30% van het binnenland en op die 30% hebben wij wel invloed. Van die 30% zullen wij ook 70% terug naar het buitenland sturen, en als we er allemaal in alle regio's een beetje meer aandacht voor zouden krijgen, zou dat wel belangrijk zijn. Ik denk dat we wel meer kunnen doen, ik denk bijvoorbeeld aan het wagenpark. Je moet daar niet gaan ingrijpen op het moment dat je dat hebt, maar zeker op het moment dat je dat vervangt. Heel belangrijk zijn de dieselmotoren. Zelfs bij de roetfilters heb ik nog altijd wel bedenkingen, want sommige roetfilterprocedures hebben de neiging van het fijn stof nog verder te gaan verkleinen waardoor het dikwijls nog schadelijker wordt. Misschien moeten we toch de overweging maken tussen motoren op benzine of hybride wagens of zelfs motoren op aardgas.

Aardgas is nog dikwijls een product dat in vele plaatsen wordt afgefakkeld en verbrand. Als je dat hier kunt gebruiken heb je geen extra emissie globaal voor de wereld. Ik denk ook een beetje aan de attitude van het personeel want ik denk dat we daar toch een beetje invloed kunnen hebben. Ik erger mij dikwijls, en dat is niet alleen provinciaal, aan de manier waarop men met wagens omgaat. Een beetje milieuvriendelijker met die wagen omgaan zou ook al veel verschil kunnen maken. Ik denk dat we ook daar toch wel iets zouden kunnen doen.

En ik wil ook nog een suggestie doen naar een bedrijf dat deze provincie zeer nauw aan het hart ligt, het bedrijf Volvo. Je weet, er zijn de laatste tijd wel wat berichten dat er problemen zijn, dat de productie vermindert, dat er in Amerika door de lage dollar minder afzet is, maar Volvo is ook een zeer interessant product aan het ontwikkelen. Een nieuwe soort hybride wagen dat eigenlijk een elektrische wagen is met beperkte batterijen waarmee je tot een kleine 100 kilometer onafhankelijk kunt rijden op basis van 4 elektromotoren op de 4 wielen en waar dan een multifuel motor gaat bijspringen om uw batterij op te laden en dan zo verder te kunnen rijden. Eigenlijk is dat de hybride wagen van de toekomst. Misschien zouden we samen met de Vlaamse Gemeenschap ervoor kunnen zorgen dat dit project ondersteund wordt teneinde ook die productie, die voorzien is tegen 2010, naar Gent te krijgen. Ik denk dat we dan eigenlijk:

- ons imago als provincie, als Vlaamse Gemeenschap een stuk zouden verbeteren;
- ook werken naar toekomstige tewerkstelling.

Ik stel voor, Gedeputeerde, dat je misschien op Vlaams niveau met de bevoegde minister contact legt en eens kijkt of je samen met de provincie Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap er toch geen werk van kunt maken om dat op één of andere manier te ondersteunen zodat dit echt toekomstgericht en milieuvriendelijk product hier in onze Gentse kanaalzone kan geproduceerd worden en dat we op die manier ons steentje bijdragen.

Dan heb ik nog iets over de meetpunten van de VMM hier in de Gentse haven. Ik ben zelf van Beveren, we zitten daar met de Waaslandhaven samen met de Antwerpse haven. We hebben daar ook dat probleem van fijn stof. Wat is nu één van de problemen bij ons? Ik ken de situatie niet in de Gentse kanaalzone betreffende fijn stof, maar de VMM zijn meetpunten meten op 10 micron. Eigenlijk is er dus nog veel meer en fijner stof dat veel schadelijker is omdat dat veel dieper indringt in de longen, zelfs zo fijn is dat het door de longblaasjes gaat en in het weefsel terecht komt. Dat is nog veel schadelijker. Wat hebben wij begin dit jaar gedaan? We zijn gaan onderhandelen met de Antwerpse haven en we hebben nu juist voor het verlof besloten om samen 6 meetpunten te bekostigen. De VMM doet ook mee, samen met het havenbedrijf en wij als gemeente Beveren gaan dus 6 meetpunten installeren die meten op 2,5 micron. Dit kost om en bij de 100 000 EUR. De installatie is nu ongeveer bezig.

Ik zou toch graag hebben dat je hier in de Gentse kanaalzone eens onderzoekt of dat hier ook gebeurt, wat dit is een heel stuk schadelijker en vandaag meten we dat niet. Meten is weten, en als we niet beginnen met te meten, kunnen we ook geen maatregelen treffen. Ik zou graag hebben dat je dat nagaat. Ik ken de situatie niet in de Gentse kanaalzone, maar ik vrees dat ze niet veel anders is dan in de Antwerpse havenzone en in de Waaslandhaven.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Janssens: over fijn stof.

De heer Janssens

Collega Maes heeft al heel wat van mijn commentaar vermeld over het weinig concrete dat de gedeputeerde gezegd had, maar ik dank hem daarvoor. Het was een zeer deskundige tussenkomst. En inderdaad, dat fijn stof van 2,5 microgram, want het gaat over microgrammen, dat zouden we in de kanaalzone zeker, nodig hebben van daar metingen op te doen zoals jullie al in het Antwerpse doen. Ik denk dat dat een zeer goed initiatief van de gedeputeerde zou zijn.

DEBATTEN

Het voorzien van roetfilters is evident want er zijn al heel wat gemeenten die dat zelf installeren op bestaande bedrijfswagens en zeker bij de aankoop van nieuwe wagens moet dat voorzien zijn, dus die zaak kunnen wij gerust doen en daarmee wil ik mijn korte repliek afsluiten.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer Janssens. Mijnheer De Loor, een deskundige tussenkomst zou ik zeggen.

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, zeer kort, uitermate kort, maar ik wil twee veralgemeeningen van de gedeputeerde toch weerleggen of minstens nuanceren. Hij heeft gezegd: "Ik wist niet dat het zo vuil was in de Vlaamse Ardennen". Mijnheer de Gedeputeerde, de Vlaamse Ardennen zijn prachtig, je moet de laatste 100 kilometer van de Ronde van Vlaanderen eens zien, deze zijn exclusief voor Zuid-Oost-Vlaanderen, voor de Vlaamse Ardennen. Je moet eens zien hoe prachtig die streek is. Het is dus zeker niet te veralgemenen wat u net zei. Tweede veralgemening: "Moeders in BMW's met lederen zetels". In de Vlaamse Ardennen rijden er ook moeders met de fiets met een kinderstoeltje op rond of met een bescheiden Peugeot of Renault of Toyota van 10, 20 jaar oud en er woont zelfs zo iemand heel dicht bij mij. Dat is alles wat ik wil zeggen, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Dat was zeer kort, Mijnheer De Loor, zoals u beloofd hebt. Gedeputeerde, wil je nog reporteren of zeg je: "ja dat zijn mooie aanvullingen maar ik ken het niet zo goed"?

De heer gedeputeerde Dauwe

Eén minuutje, ik wil me eerst in die zin verontschuldigen dat wanneer ik sprak over de Vlaamse Ardennen dat ik bedoelde dat ik niet wist dat de zware grijze modder zo kleverig was. Dat wou ik zeggen en ik heb dat bedoeld als een compliment. Ik heb gezien dat de kinderen daar werkelijk in die modder speelden, dat was iets ongelooflijk. Die moeders met die BMW's was ook maar een boutade omdat ik daar natuurlijk moeders gezien heb die bij burens emmers water gaan halen zijn om die kinderen af te gieten. Er zijn vele foto's van. Die kinderen werden afgespoten met een lans, schitterend.

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe er zijn BMW-moeders maar er zijn ook DAF-moeders.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dat was een compliment. Dan wil ik eerst aan de collega's zeggen, want ik ben een beetje beschroomd, dat er hier zo een geleerde, en dat bedoel ik niet spottend, mensen zijn met zo een grote kennis van de chemie enzovoort. Twee micron lijkt me heel klein. Ik heb het genoteerd en zal dat vragen aan mijnheer Bernaert en zijn diensten zodat ik u daarop kan antwoorden, ik vind dat heel belangrijk. Ik noteer uw belangstelling voor het fijn stof als schadeverwekker. Eén zaak kan ik u wel zeggen omdat ik dat zie, collega's Bruggeman, Hertog en Couckuyt zullen dat bevestigen, dat bij het verlenen van milieuvergunningen voor bedrijven steeds roetfilters verplicht zijn. De heer Verleyen zal dat ook kunnen bevestigen, dat was in zijn tijd ook al zo. Voor de rest durf ik mij daar niet aan wagen. Ik vind dat je gelijk hebt maar ik denk dat ik die vraag zal moeten overlaten aan familie, ik bedoel daarmee de mensen van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek.

Mijn bedoeling was niet van zomaar vluchtig te antwoorden. Ik heb gezegd dat wij het probleem onderkennen en dat wij meetpunten hebben maar blijkbaar zijn die punten niet scherp genoeg afgesteld. Ik zal het navragen maar ik kan u daar nu echt niet op antwoorden want dit is heel technisch en ik behoor tot een andere groep van mensen die dat niet kent. Maar goed, ik ga die vraag meenemen en u daar op antwoorden. Alvast bedankt voor de belangstelling voor de gezondheid van ons, onze kinderen en onze kleinkinderen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Dauwe. Ik ben van zinnens om met de vijfde gedeputeerde te beginnen, met de verantwoordelijkheden van mijnheer Eddy Couckuyt rondom Welzijn en Gezondheid. Ik zou willen vragen om nog alle tussenkomsten te doen tot en met de tussenkomst van Dursun Alici en dan maandag te beginnen met de respons op Welzijn en Gezondheid. Mevrouw Lafkioui, u hebt het woord voor de eerste algemene tussenkomst.

Vijfde gedeputeerde Eddy Couckuyt

WELZIJN EN GEZONDHEID

BELEIDSNOTA P. 31-34: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET WELZIJSBELEID MET BIJZONDERE AANDACHT VOOR HET INTERNE EN EXTERNE GELIJKEMOEGHEID O.A. DE SUBSIDIE CASA ROSA, PRIJS GELIJKE KANSEN ...

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor wat het beleidsdomein Welzijn betreft zijn er geen echte grote verschuivingen zichtbaar. De keuzes voor bepaalde sociale, maatschappelijke thema's zoals onder andere zorg, arbeidszorg, internationale betrekkingen, ... die in het verleden werden gemaakt, worden verdergezet.

Gezien de herstructurering van de dienst Welzijn, en ik ben er in de vorige raad al eens over tussengekomen, zullen er inhoudelijk wel enige wijzigingen gebeuren. Men anticipeert hierop door de twee beleidsdomeinen van 'actieve maatschappelijke participatie' en 'dienst en zorgverlening' verder uit te bouwen.

In de beleidsnota wordt hier al rekening mee gehouden en men geeft al aan dat er een hergroepering zal gebeuren van bepaalde subsidies. Dat is ook al gebeurd denk ik voor onder andere thuiszorg en mantelzorg. Daarnaast is ook het gelijkemogelijkheidsbeleid een stuk geherlokaliseerd in de begroting. In hoeverre deze veranderingen voelbaar zullen zijn in de concrete praktijk is nog niet duidelijk. Daar gaat het ook een stukje over in mijn tussenkomst.

Het is de bedoeling van de gedeputeerde om een doelgericht impulsbeleid te voeren en toch meer te streven naar herkenbaarheid en effectiviteit. Ik kan dit vertalen als 'een minder versnipperd subsidiebeleid', het is ook zo genoemd op de commissie, en een meer gerichte keuze van welke projecten of thema's er al dan niet zullen gesubsidieerd worden. De kritiek van 'teveel Sinterklaasje spelen en cadeautjes her en der willen geven' hebben we al meermaals geuit in het verleden en ik ben dan ook tevreden dat de gedeputeerde hier echt werk van wil maken door toch een stukje te kijken naar de zinvolheid van bepaalde projecten en op die manier te zien wat wel zinvol en niet zinvol is om te subsidiëren.

Alleen maak ik mij zorgen in de bepaling van die keuzes. Welke thema's zullen er dan wel nog ondersteund worden? Ik zie nu toch al een kleine verschuiving naar mantel- en thuiszorg. Betekent dan de extra ondersteuning van mantel- en thuiszorg voor minder ondersteuning in het jeugdwerk? Welke projecten of subsidies zullen dan bijvoorbeeld niet meer uitgevoerd worden? Zo lees ik in de beleidsnota dat men sectorale open projectregelingen voor jeugd en handicap verder zal afbouwen. Moet ik daaruit verstaan dat wij deze thema's in de toekomst minder gaan subsidiëren of zal men daar misschien meer terugvallen op andere subsidiekanalen, van de Vlaamse overheid onder andere? Het kan toch niet de bedoeling van de gedeputeerde zijn om de bestaande werkingen financieel in de problemen te brengen? Anderzijds zie ik ook een aantal positieve zaken, bijvoorbeeld de ouderenparticipatie of wat meer projecten rond senioren, want geloof het of niet, we worden allemaal een dagje ouder. Als Groen!-fractie kunnen wij er uiteraard achter staan dat ook een doelgroep die maatschappelijk misschien niet altijd 'top of the bill' is hier ook een plaats krijgt.

Uit de huidige beleidsnota is het niet duidelijk waar de deputatie en vooral de gedeputeerde Welzijn naartoe wil gaan. Ik verduidelijk eventjes met een voorbeeld: op pagina 31, dus op het eerst blad van het beleidsdomein spreekt men over het inclusief en divers beleid. Men wil dus werk maken van een horizontaal diversiteitsbeleid. Dat is dus geen apart beleid op zich maar als het ware een overkoepelend beleid over alle thema's of projecten heen. Men wil daarbij ook opkomen voor kwetsbare groepen, werken aan de weerbaarheid van specifieke groepen en anderzijds spreekt men in de begroting nog steeds van gelijkekansenprijs man/vrouw, wat terugvalt op het klassieke genderbeleid. Men heeft plannen om dit te gaan herschrijven maar voor mij is dit op dit moment nog niet duidelijk in welke richting dit zal gaan.

Voorzitter, Collega's,

Als provincieraadslid voel ik mij hier wel een beetje in de steek gelaten. Vorige legislatuur hebben collega provincieraadsleden, die hier trouwens nog zijn, en mezelf heel wat denkwerk geleverd inzake het gelijkekansenbeleid in de toenmalige Gelijkekansencommissie ad hoc. We hadden zelfs een visietekst. Gedeputeerde Peter Hertog heeft er nog aan meegeschreven, maar dat is blijkbaar niet goed genoeg en men gaat dit nu herschrijven. De tekst toen was een verbreding van het genderbeleid, naar meer diversiteit en dus naar meer andere doelgroepen, onder andere allochtonen, holebi's, enzovoort. Voor mij is dan wel de vraag van waar men nu eigenlijk naartoe wil? Het is eigenlijk niet duidelijk op welk vlak de gedeputeerde zich zal manifesteren of profileren op het vlak van gelijkekansenbeleid.

Wat wel duidelijk is, is dat met het schrappen van de commissie gelijkekansen toch ook meteen al financiële inspanningen worden gedaan. Buiten de gelijkekansenprijs en de subsidie aan Casa Rosa die op zich ook gehalveerd is van 73 000 EUR naar 34 000 EUR, blijft er nog bitter weinig over van het gelijkekansenbeleid. In de zeven jaren die ik in de provincieraad zetel is er bitter weinig gerealiseerd op vlak van gelijke kansen. Ik zie het dan ook zeer breed, niet alleen het externe gelijkekansenbeleid, maar ook het interne gelijkekansenbeleid op vlak van het personeel. Dit zit niet onder het domein van de gedeputeerde van Welzijn, maar wel onder de bevoegdheid van mevrouw Bruggeman. Ik zie in elk geval dat er eigenlijk weinig gerealiseerd is. Ik merk ook dat de betrokkenheid omtrent dit thema beperkt is en, Collega's, zonder financiële middelen zal er ook weinig gebeuren op dit vlak. Het provinciebestuur had bij de start van een nieuwe legislatuur duidelijk de kaart kunnen trekken van gelijkekansen of diversiteit en zich profileren als een warm, open en solidair Oost-Vlaanderen. Jammer dat de deputatie haar voorttrekkersrol en voorbeeldfunctie ten aanzien van de privé-sector hierin niet echt opgenomen heeft.

Voorzitter, Collega's,

Als ik de beleidsnota erop nalees, zie ik vooral heel wat gegoochel met woorden: inclusief, divers ... maar zoals bij vele mooie liedjes mag het al lang niet meer bij mooie woorden blijven en wordt het tijd dat men hier eens en voor altijd een duidelijk standpunt inneemt en hier meteen werk van maakt. Tenslotte wil ik de gedeputeerde erop wijzen dat aangegane engagementen door de vorige gedeputeerde uiteraard dienen geëvalueerd te worden en desnoods bijgestuurd moeten worden. Hij mag niet vergeten dat sommige organisaties hun werking volledig uitbouwen op basis van deze subsidies en ik heb het hier lang niet alleen over Casa Rosa, maar ook over andere organisaties onder andere ook binnen het jeugdwerk. Het is dan ook een ernstige beperking om hun dienstverlening te garanderen. Het treft dus niet alleen de organisaties maar ook de cliënten of mensen die beroep doen op deze dienstverlening. Transparantie en verduidelijking zijn nu wel belangrijk en liefst zo snel mogelijk, niet alleen voor mij maar op zijn minst voor de vele Oost-Vlaamse organisaties die nu afhankelijk zijn van provinciale middelen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw Lafkioui. Mevrouw De Gussem, nog een algemene tussenkomst. U hebt het woord.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 31-34: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw De Gussem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vol interesse bekeek ik de klemtonen en de cijfers voor 2008 van de dienst Welzijn. Graag wil ik daarbij een aantal bedenkingen formuleren.

De herstructurering van deze dienst staat in 2008 heel duidelijk voorop. Een herstructurering die een weerspiegeling is van de werking en die de overgang van medewerkers aangeworven in het kader van een project naar vast dienstverband mogelijk maakt. Belangrijk daarbij is de keuze om dus ook een aantal inhoudelijke thema's tot de reguliere werking te laten behoren.

Gelijklopend daarmee zien we in het budget een aantal verschuivingen van bedragen ingeschreven ten eenmalige titel naar bedragen die geënt zijn op een gestructureerd reglement en dus tot de werking gaan behoren. Dit kan alleen maar toegejuicht worden. Toch blijf ik binnen de sector welzijn pleiten om steeds de nodige ruimte te blijven voorzien om projecten toe te laten. Welzijnswerk moet immers zeer nauw aansluiten bij de actuele noden en moet een antwoord kunnen geven op steeds wijzigende vragen die in de sector leven. Alleen projectmatig werk kan garant staan voor de steeds terugkerende nood aan vernieuwing en aan experimenten. Dit voor zowel de administratie als de vele organisaties en instellingen op het terrein.

Even wil ik stilstaan bij de mantelzorgpremie. Deze premie is ondertussen uitgegroeid tot een volwaardig instrument ter ondersteuning van die vele mantelzorgers die zich dagdagelijks vrijwillig inzetten voor een zorgbehoevende. Dat de premie steeds aan bekendheid wint bewijst het feit dat de voorziene kredieten, twee jaar op rij, steeds ontoereikend blijken te zijn. Is de provincie dan de dupe van haar eigen succes? Ik meen het niet, wel weet ik dat steeds meer gemeenten een mantelzorgpremie introduceren en die koppelen aan de premie van de provincie. Kunnen we daaruit niet besluiten dat de provincie hier een voorbeeldrol gespeeld heeft die zij, mijn inziens, nog op meerdere terreinen moet kunnen spelen.

Ondersteunen van de lokale besturen blijft een centrale rol voor de provincie. Informatie verstekken is belangrijk. Daarnaast blijft het stimuleren van samenwerken en het aanbieden van een overlegforum borg staan voor het verruimen van de lokale blik.

Reeds enkele jaren zijn we aan het zoeken naar de noden die leven binnen de opvoedingsondersteuning. Een ruim deel wordt op dit moment opgenomen door de opleiding voor verantwoordelijken in de buitenschoolse kinderopvang georganiseerd door de hogeschool.

Ik ben ervan overtuigd dat meer kredieten moeten ingezet worden ter ondersteuning van mensen die rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor de opvoedingspraktijk. Belangrijk is dat de provincie toeziet op de plaats die zij kan opnemen in het kader van het decreet op de opvoedingsondersteuning.

Binnen het budget is er opnieuw een bedrag voorzien voor de tweejaarlijkse prijs gelijkekansen. Het is daarnet ook al gezegd, in de vorige legislatuur werd het kader voor deze prijs omschreven door de commissie gelijkekansen, deze commissie is niet meer, ik druk dan ook de wens uit dat een debat in de 5de commissie mee richting zal kunnen geven aan deze prijs.

Welzijn en Gezondheid omvatten nog zoveel meer dan deze enkele items. De rode draad moet daarbij zijn dat aandacht voor individuele noden en behoeften en het werken van maatschappelijke verbondenheid hand in hand kunnen gaan. Menselijke netwerken fungeren immers vaak als vangnet en moeten in vele gevallen verhinderen dat mensen in verdere kansarmoede wegglijden. Slechts op die manier kan de baseline van onze provincie 'voor ieder van ons' concreet gestalte krijgen.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Volgende algemene tussenkomst van mevrouw Van der haegen. Mevrouw Van der haegen, u hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 31-34: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID: ALGEMENE TUSSENKOMST**Mevrouw Van der haegen**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik verwees er reeds naar in mijn algemene tussenkomst bij de aanvang van deze budgetbesprekingen, dat onder meer het sociale luik voor onze fractie van bijzonder belang is. De algemene beleidsnota die we tevens uitvoerig hebben geëvalueerd in het voorjaar, draagt de titel "voor ieder van ons". Het is inderdaad ook de verantwoordelijkheid van een provinciebestuur, in ons geval het Oost-Vlaamse, dat elke Oost-Vlaming zich betrokken weet, zich kan ontplooiën en niet achter blijft. Voor nog te veel inwoners is dat spijtig genoeg nog steeds geen evidentie.

En toch collega's, kunnen we niet om het gegeven heen dat een aantal budgettaire ingrepen als bijzonder pijnlijk zijn aanvoeld voor een heel pak organisaties die dagdagelijks vorm geven aan ons kansenbeleid.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het welzijnsbeleid in vergelijking met de andere beleidsdomeinen hierin het hardst werd getroffen. We hebben begrip voor de financiële context waarmee dit bestuur werd en wordt geconfronteerd en er drongen zich inderdaad maatregelen op. Maar met het lineaire verhaal, met name in elk beleidsdomein evenveel of even weinig, hebben wij het soms wat moeilijk.

De eerste gedeputeerde zei vorige week in zijn repliek dat hij niet door het leven wil gaan als "Sander de bezuiniger". Ik vermoed dat gedeputeerde Couckuyt evenmin deze bijnaam genegen is en daarom heb ik een mooie suggestie: "Eddy de barmhartige", dat ligt trouwens volledig in de lijn van de filosofie van de politieke familie waartoe u behoort!

Collega's, het is natuurlijk niet allemaal kommer en kwel, we blijven in veel gevallen onze ondersteunende en soms zelfs voortrekkersrol spelen:

- Het lopende project van de regionale doelgroepbevragingen wordt met Samenlevingsopbouw en het Regionaal Welzijnsoverleg verder gezet.
- Voor mensen met een handicap wordt de klemtoon gelegd op de uitvoering van de overeenkomst met de Vlaamse Gemeenschap inzake zorgregistratie, zorgbemiddeling, -afstemming en planning, hierdoor wordt een heel concrete en herkenbare bijdrage geleverd tot de aanpak van de wachtlijsten.
- De lokale bestuurscapaciteit en de regionale samenwerking tussen besturen worden op zeer diverse manieren ondersteund: via informatie en opleiding (bijvoorbeeld in de huisvestingssector), beleidsgerichte onderzoeken.
- Overlegplatformen, inhoudelijke en financiële steun aan specifieke lokale initiatieven en samenwerkingsverbanden.
- In het kader van de internationale solidariteit blijft onder andere onze meer dan bijzondere betrokkenheid met Roemenië. Wel blijven wij hierin vragen permanent te evalueren zodat we niet gebonden worden aan protocollen die nog bijvoorbeeld 50 jaar kunnen doorgaan.
- In de algemene maatschappelijke dienstverlening wordt de subsidie voor de coördinatie van het straathoekwerk opgetrokken.
- Het thema zorg behoudt zijn hoofdrol, mevrouw de voorzitter van de commissie heeft er daarnet ook uitdrukkelijk naar verwezen.
- Voor wat de drugspreventie en verslavingszorg betreft hebben we een nieuwkomer in de structurele ondersteuning, vzw De Eenmaking uit Gent.

DEBATTEN

Tot zover een summier opsomming en een beeld, weliswaar zeer onvolledig, van de prioriteiten en accenten voor het komende begrotingsjaar. Een aantal collega's zullen trouwens nog op een aantal facetten van het welzijnsbeleid ingaan om waar nodig te steunen en vermoedelijk ook om hier en daar hun bezorgdheid uit te drukken.

Tot slot, Collega's, nog een kort aandachtspunt. Ik vermeldde het reeds in mijn algemene toespraak maar vind het dermate belangrijk dat ik het nog eens herhaal. Tegen 31 december van dit jaar moeten alle Vlaamse gemeenten een lokaal sociaal beleidsplan indienen. Deze plannen zullen een massa aan nieuwe initiatieven met zich meebrengen om de sociale grondrechten op lokaal en regionaal vlak te realiseren. Ons bestuur zal hierin zijn ondersteunende rol ten volle moeten spelen en ja ... koken kost geld. We moeten hierop voorbereid zijn, Mijnheer de Gedeputeerde, en dus zullen we bij wat meer financiële ademruimte ook nieuwe initiatieven en beleidsaccenten moeten nemen en leggen. U kan hiervoor ten volle op onze steun rekenen.

Onze fractie heeft het gevoerde welzijnsbeleid in deze raad steeds een warm hart toegedragen en we hebben steeds constructief meegedacht om het gestalte te geven, dat zal nu niet anders zijn. We blijven geloven in het feit dat Sinterklaas volgend jaar misschien iets guller zal zijn!
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Mijnheer Veys een algemene tussenkomst over het jeugdbeleid, u hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 31-34: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET JEUGDBELEID

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb mij dit jaar beperkt tot een algemene tussenkomst over het jeugdbeleid, maar ik denk dat de teneur toch van die mate is dat ik een aantal zaken zal moeten stellen die ook vorig jaar, of toch bij de bespreking van de derde budgetwijziging 2007, zijn aan bod gekomen.

Het centraal punt is in feite de betoelaging van het Oost-Vlaamse jeugdwerk. We weten, en zeker de mensen die er vorige legislatuur al bij waren, dat de Oost-Vlaamse jeugdraad al bij ons over de vloer is geweest. Eén van de grote pijnpunten daarbij was de betoelaging. Zij hebben onder meer actie gevoerd rond die zogenaamde 20%. Op basis van de cijfers hebben zij aangetoond dat daar waar zij op basis van een reglement zouden moeten in aanmerking komen voor 100% betoelaging, dit is nu eenmaal een bepaalde formule die daarvoor wordt gehanteerd, dat zij in feite telkens maar aan die bewuste 80% kwamen. Dit was jaar na jaar het geval. De opties waren ofwel het budget verhogen ofwel het reglement aanpassen. Uiteindelijk zal men ertoe komen om het reglement aan te passen. Dit heeft natuurlijk een aantal gevolgen waar ik het straks zal over hebben. Daarbij lost het enerzijds niet de problematiek op van de jarenlange achterstand en als ik kijk naar bijvoorbeeld de huidige cijfers alleen al voor de uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan was er in 2007 206 000 EUR voorzien en dalen wij nu naar 192 000 EUR. Gelukkig blijft het budget van 620 000 EUR voor subsidies in het kader van het jeugdwerk behouden. Zij hebben vorig jaar of toch bij de vorige budgetwijziging ook die grote hap moeten mee innemen. Toen kwam dat op een besparing van ongeveer 95 000 EUR.

Het is zo dat op basis van het nieuwe of het reglement dat ook nog op de raad zal komen, het politiek jeugdwerk niet meer in aanmerking komt voor betoelaging. De vraag kan gesteld worden wie daar in eerste instantie het slachtoffer – alhoewel dit een beetje het verkeerde woord is – of wie daar de sterkste gevolgen van zal dragen. Op zich denk ik dat het wel een goede keuze is want als er één sector binnen het jeugdwerk is die toch wel andere kanalen van financiering heeft, is het toch wel het politiek jeugdwerk. Het is ook een beetje daarom, ook al maken de Vlaams Belang jongeren deel uit van de provinciale jeugdraad, dat wij er aan gehouden hebben om nooit zelf op die middelen te azen. Ik denk dat die middelen veel beter konden gebruikt worden voor bijvoorbeeld de organisaties die niet die alternatieven hebben. De politieke organisaties, en vooral de grote, zijn vertegenwoordigd in de Vlaamse jeugdraad en de meeste hebben toch nog altijd een welvarende moederpartij die hen voldoende middelen kan toestoppen. Als het niet die moederpartij is, zorgt zelfs de provincie Oost-Vlaanderen ervoor dat de Oost-Vlaamse politieke partijen worden gespijst. Op dat vlak ben ik toch wel blij dat men die beleidskeuze heeft gemaakt want men kon blijven aanmodderen. Ik weet natuurlijk ook dat de gemakkelijkste optie het bedrag verhogen is, iedereen krijgt dan wat hij vraagt. Men had enerzijds het gevolg dat de vraag vanuit ander jeugdwerk enorm zou stijgen, moeten zien. Anderzijds zal er altijd wel een tekort zijn. Op dat vlak wil ik de beleidsbeslissing toch wel volgen, maar natuurlijk blijven we daarbij ondanks die beslissing dat die 100% niet gegarandeerd zal worden, ook met het nieuwe reglement en dat we daar toch nog altijd een beetje met een lacune zitten. In een zelfde beweging worden ook nog een aantal andere soort besparingen doorgevoerd.

Ik denk in eerste instantie aan de kinderprovincieraad. Dat is hier ooit met veel bravoure binnengebracht. Ik heb het geluk gehad om die een paar keer bij te wonen. Ook ik voelde wel natuurlijk meteen aan dat het een beetje een geforceerd iets was. Heeft de provincie Oost-Vlaanderen nood aan een kinderprovincieraad? Het was ook meteen te horen, ondanks de goedbedoelde pogingen van verschillende gedeputeerden om aan jongeren uit te leggen met wat ze bezig waren. Later is dat een beetje verwaterd naar een niet zo zeer prominente rol voor de deputatie, waar de jongeren zelf iets mochten doen. Hierbij verdween de rol als provincie Oost-Vlaanderen natuurlijk in het niets. Ik denk dat dit een goede beslissing is, misschien had men die zelfs gerust veel vroeger mogen nemen. Men mag natuurlijk niet weerhouden van te zorgen dat er een alternatief is. De middelen worden nu gewoon gebruikt voor andere lopende projecten. Er komt in feite niets in de plaats dus moet men het toch eens op een creatieve wijze bekijken om daar eventueel toch een betere invulling aan te geven.

Eenzelfde bemerking heb ik in verband met het project 'kunstbokaal', ook daar wordt in feite de stekker uitgetrokken. Het is een beetje raar dat dit pas na een paar jaar gebeurt. We dachten in eerste instantie dat men daar zou kunnen verder doen – het project liep al een paar jaar – maar op een gegeven moment zegt men dat er te weinig interesse is van de gemeenten, het te veel geld kost en zelfs de brochure te duur is. Het zijn een aantal overwegingen, maar die had men perfect ook al vroeger kunnen doen. Ofwel had men vroeger kunnen ingrijpen om toch wat meer proactief te werk te gaan. Plots komt die vaststelling, en ik heb niet echt aanwijzingen dat men ineens die vaststelling pas dan kan doen, maar als men in één keer zegt dat er geen geld is, gaat men het vaak daar zoeken waar het wel is, bij een aantal sluimerende projecten.

Onze fractie krijgt elk jaar vorming over de begroting en één van de technieken die men daar uitlegt om een begroting op te maken bestaat er niet in om te kijken hoe die van vorig jaar was om dan op basis daarvan een post in te vullen. In plaats daarvan begint men van nul en iedereen moet in feite post per post komen motiveren en uitleggen dat zij voor een bepaald project of voor bepaalde werken dergelijk budget nodig hebben. Dan blijkt toch dat ondanks misschien die budgettaire marge het toch een beetje zinvol is geweest en dat er toch een aantal zaken uit de bus zijn gekomen. Maar ook hier bemerk ik dat men 'kunstbokaal' gewoon schrapt, zonder in feite iets in de plaats te stellen. Want men had in feite al met de derde budgetwijziging van 2007 ook de projectsubsidies voor vernieuwde projecten geschrapt en die blijven ook geschrapt in het budget voor 2008. Er is zeer weinig ruimte voor nieuwe projecten, ook in 2008 en daar waar ik dacht dat er wat meer budgettaire ademruimte is, en dat was toch een beetje de algemene teneur, laat men daar toch ook geen ruimte voor.

DEBATTEN

Een pijnpunt dat ik ook in maart 2007 heb aangehaald is het vormingscentrum in Dendermonde. In maart hebben wij in feite toelichting gehad bij de stand van zaken. Sindsdien is het toch redelijk stil geworden over het vormingscentrum. Ik merk toch wel een aantal inspanningen vanuit de jeugddienst om er gebruik van te maken. Binnenkort is er opnieuw een bijeenkomst over. De problematiek die er toen was en die ik toen ook geschetst heb was de inrichting van de tuin. Anderzijds was er de nood van een broodkeuken. Als zij een warme maaltijd wilden aanbieden moesten zij werken met een traiteur, en als er nu één iets is waar weinig jeugdorganisaties op beroep doen, is het toch wel een traiteur. Ik weet natuurlijk dat het een aantal investeringen vraagt, maar het zou toch een mooi signaal zijn naar het jeugdwerk als men een inspanning wil doen om naar een volwaardig centrum in Dendermonde te gaan.

Tweede problematiek toen was dat er in 51 slaapkamers nog vloeren moesten gelegd worden en bedden moesten uitgebroken worden en dat er na 2 jaar van die 51 nog 19 kamers moesten gedaan worden. Mocht de gedeputeerde eventueel wat meer kunnen toelichten over wat de huidige stand van zaken is in dit dossier en wanneer we echt kunnen spreken van een volwaardig en afgewerkt jeugdcentrum in Dendermonde zou mij dat bijzonder behagen. In het kader daarvan zei de gedeputeerde ook dat er sprake was van een soort masterplan. Ik probeer nogal minutieus de beslissingen van de deputatie op te volgen en ik heb dat masterplan daar nog niet echt zien passeren. Daarbij is het weinig zinvol van voltijds met een conciërge te werken die dan enkel in het weekend groepen opvangt. Ik begrijp natuurlijk dat men het ten volle wil gebruiken, dat was ook de bedoeling. Men wil het zelfs dubbel gebruiken om het zo ten volle te benutten. Deels door het onderwijs, deels door het jeugdwerk om zo rendabel mogelijk en naar een betaalbare oplossing te gaan, maar ik heb daar sindsdien niets meer van gehoord. Wat is daar de concrete stand van zaken? Is men er al uit hoe men dat concreet gaat invullen in een formule die en voor natuurlijk het avondonderwijs en anderzijds het jeugdwerk past? Is daar al een concrete beslissing in genomen?

Een ander punt dat ik zou willen aanhalen is het jeugdluik op de provinciale website. Na een conclaaf van de provinciale jeugdraad is er een advies geweest omdat men in feite had vastgesteld dat de bezoekersaantallen bedroevend laag zijn. Ik heb geen zicht op die aantallen van het jeugdluik, evenmin op de andere aantallen maar het is misschien wel eens nuttig, en ik kijk dan naar de druk babbelende gedeputeerde voor communicatie, van dat eventueel eens te communiceren aan de raad. Het aantal bezoekers van het jeugdgedeelte ligt toch bijzonder laag. Nu, de jeugdsector is daar bezorgd om, die vinden het belangrijk dat die site wel goed bezocht wordt want er staan een aantal goede zaken op. Wij willen dat zelf ook meer meenemen in een aantal van onze projecten, promoties of publiciteiten. Publicitair willen we daar ook voldoende voor doen maar het moet ook de moeite waard zijn en het moet dan ook nog gaan over een laagdrempelig iets. Ik denk dat een luik jeugd niet zoiets is als bijvoorbeeld ruimtelijke ordening of hoe men bepaalde aanvragen moet doen of wat de bevoegdheden zijn van een bepaalde gedeputeerde. Het gaat tenslotte over jonge mensen die op een laagdrempelige en redelijk vlotte manier bepaalde zaken willen vinden. Hun kritiek is dat het een beetje weggestoken zit in een zeer stijve en formalistische website waar weinig creativiteit voor jonge mensen aan de dag is gelegd. Men heeft dan ook de vraag gesteld aan de deputatie om daarmee rekening te houden. Ik was een beetje ontgoocheld over het antwoord van de deputatie. Men ging daar toch wel zeer gemakkelijk over door gewoon te zeggen dat het de procedure is zoals dat ook voor alle andere diensten is. Men is niet echt ingegaan op de kritiek en het gevolg daarvan is dat eigenlijk alles bij het oude blijft daar waar zij vragen om in de mate van het mogelijke of te werken met een eigen url of toch zaken veel sneller te kunnen veranderen, sneller te kunnen inspelen. Men stelde in dat advies dat veranderingen soms pas na 3 weken op de site komen, dat kan soms liggen aan een aantal factoren. Persoonlijk is mijn ervaring dat vaak de dag nadien de wijzigingen zichtbaar zijn, maar ik denk dat wanneer de jeugdraad in zijn pen kruipt om dergelijk gemotiveerd advies op papier te zetten en door te sturen dat toch een grotere inspanning moet gedaan worden vanuit de deputatie om daarmee rekening te houden en om daarop in te gaan.

Dan voor wat betreft mijn vraag voor de koppeling van het luik jeugd aan de beleidsdomeinen van de andere leden van de deputatie. Nu, enerzijds is de deputatie een college en anderzijds twijfel ik niet aan de kwaliteiten van de gedeputeerde voor Jeugd, maar misschien kan hij ons straks toch even wat meer informeren in hoeverre dat dit gebeurt en daarmee rekening wordt gehouden.

Een andere vraag die binnen de jeugdraad leeft is in hoeverre dat u als gedeputeerde van Jeugd ook kunt wegen op andere beleidsdomeinen die niet meteen onder uw bevoegdheid vallen, voor Welzijn zal dat misschien iets vlotter gaan.

Ik citeer hier letterlijk: "Er wordt van de deputatie of van de gedeputeerde verwacht dat hij de jeugdbelangen verdedigt binnen andere beleidsdomeinen van het provinciebestuur. Een goede werkvorm vinden is de opdracht." Als u daar misschien enige toelichting kan bij geven.

Tot slot wil ik toch ook mijn waardering uiten omtrent het modelreglement rond de brandveiligheid. Het zou kunnen dat mijn pluim evengoed bestemd is voor de gouverneur in deze, maar ik denk toch dat in eerste instantie iets wat dreigde op het jeugdwerk af te komen als bijzonder nefast dat daar toch een goede oplossing uit de bus is gekomen. In deze denk ik toch dat zeker de deputatie haar nut heeft bewezen en toch een goede bemiddelende rol heeft gespeeld met een zeer positief vruchtbaar resultaat.

Een laatste punt dat ik hier aanhaal en dat misschien ook niet rechtstreeks de bevoegdheid van de gedeputeerde is, ook al slaat het een beetje toch op het toeristische luik, is dat in verband met het koepeldecreet toeristische logies. Dat is volop in het Vlaams Parlement in bespreking. Ik hoop dat de verschillende politieke fracties via hun vertegenwoordigers ook daar eens aan de mouw willen trekken want er zijn in feite 2 aspecten vanuit dat koepeldecreet op initiatief van minister Bourgeois die nogal bedreigend zijn voor het jeugdwerk. Dat is in feite enerzijds dat voor een kamp men voorafgaande toestemming moet vragen aan de burgemeester van de gemeente waarin men kampeert en anderzijds dat men geen overnachtingen meer mag organiseren in jeugdlokalen als die niet voldoen aan de normen 'toerisme voor allen'. Je zou misschien kunnen zeggen van ja, geen toestemming vragen aan de burgemeester. Ik denk dat de burgemeester toch het recht heeft om te weten wat er gebeurt, maar dat is nogal redelijk vergaand. De burgemeester moet zelfs toezien op de veiligheid en de hygiëne. Ik denk dat het niet echt zinvol is om een kamp van een jeugdbeweging dat in tenten trekt te vergelijken met een kampeergelegenheid waar in feite commerciële initiatieven worden ontwikkeld. Het is niet echt zinvol om die beide zaken op éénzelfde leest te beoordelen. Als wij zien aan welke voorwaarden het winkeltje op de camping van Puyenbroeck moet voldoen, ik zeg niet dat het jeugdwerk daar ook zal aan moeten voldoen, maar ocharme het winkeltje met die paar tubetjes tandpasta. Dat is nogal redelijk vergaand. Ik weet niet of de gedeputeerde daar reeds signalen heeft gegeven via het kanaal toerisme. We hebben het geluk van een gedeputeerde te hebben die en gedeputeerde is voor Jeugd en gedeputeerde voor Toerisme. Misschien dat hij toch ook vanuit zijn bevoegdheid dat signaal kan geven aan Brussel dat het jeugdwerk daar toch onder een andere status kan worden beoordeeld.

Ik rond af door in feite mijn waardering te uiten voor de gedeputeerde. Ik denk dat het budget natuurlijk het zwaarst doorweegt, maar ik stel toch vast dat er pogingen zijn genomen om tegemoet te komen aan een aantal kritieken. Ik stel ook vast dat er de waardering is vanuit de jeugdraad en ook vanuit de administratie, en ik voel dat zonder dat ze het mij daarvoor zeggen, voor de aanspreekbaarheid en voor de inspanningen die gedaan worden vanuit de deputatie en voor de bevoegde gedeputeerde. Dat zal er mij niet van weerhouden om ook in de toekomst toch dat warm pleidooi te houden en desgewenst ook mijn kritiek los te laten.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer Veys voor deze beknopte tussenkomst. Dat brengt ons bij mijnheer Steve Herman: "vragen over het zorgcentrum te Lemberge". Mijnheer Herman u hebt het woord.

BUDGET P. 388: G.U. 872 01/650 00: PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE - KOSTEN VAN SCHULDEN: VRAGEN OVER DE TOEKOMST VAN HET ZORGCENTRUM

De heer Herman

Dank u wel, Voorzitter. Geachte Collega's,

Ik denk dat ik een open deur intrap wanneer ik zeg dat de financiële situatie van het zorgcentrum op zijn minst zorgwekkend te noemen valt. De cijfers bewijzen het, de meerjarenplanning voorspelt eigenlijk niet veel goeds, de gebudgetteerde tekorten lopen in 2008 verder op en die bereiken een piek in 2010 om de volgende jaren terug te vallen op een verliesniveau dat toch nog bijzonder hoog blijft, met name rond de 700 000 EUR.

DEBATTEN

Tot vandaag werd er helaas nog geen aanzet gegeven tot structurele maatregelen. Deze moeten er eerstdaags komen, natuurlijk op basis van een geplande audit. Het is te zeggen door synergieonderzoek, energieaudits, zorgvuldig afwegen van personeelsvervanging en spreiding van investeringen.

Ik moet zeggen dat ik niet verwonderd was te horen op de laatste raad van bestuur – maar het baarde me wel zorgen – dat bepaalde gemeentelijke deelgenoten stelden en luidop twijfelden of zij wel deelgenoot wensten te blijven. Er waren er bij die zeiden dat ze er onmiddellijk zouden uitstappen mocht dat kunnen en financieel mogelijk zijn en dat ze na de verplichte termijn zeker zouden afhaken. De reden hiervan is zeer zeker niet dat zij dit zorgcentrum niet genegen zouden zijn, maar wel omdat zij het in hun gemeente, politiek gezien, niet meer willen of kunnen verantwoorden dat zij belastinggeld blijven spenderen aan waar, vanwege deze deelgenoten, weinig of zelfs geen residenten opgenomen zijn, nu of in de nabije toekomst. Dus ook hier stuit duidelijk de politieke solidariteit op zijn grenzen.

Vandaar mijn vragen, Geachte Gedeputeerde.

- Kunt u mij een tijdschema geven betreffende de geplande audit en wanneer de structurele maatregelen ten laatste moeten doorgevoerd zijn.
- Is de gedeputeerde bereid een politiek overleg te vragen met alle gemeentelijke deelgenoten ten einde een hernieuwd en verzekerd engagement te krijgen?
- Is de gedeputeerde bereid om – als voorzitter van zowel het directiecomité als de raad van bestuur – een voorrangsregeling betreffende de opname van residenten uit te werken en op deze niveaus voor te stellen, zodat op termijn alle deelgenoten op basis van hun aandeel, een aantal residenten bij voorrang kunnen laten opnemen?

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer Herman. Mevrouw Colen: "Vragen over de projectsubsidies voor het doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners te Gent". Mevrouw, u hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 32: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID – WONEN: VRAGEN OVER DE PROJECTSUBSIDIES VOOR HET DOORTREKKERSTERREIN VOOR WOONWAGENBEWONERS TE GENT

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provincie beschikt over een actieplan 'woonwagenterreinen' uit 2004 waarin een aantal maatregelen zijn voorzien om woonwagenbewoners te ondersteunen. Eén van die maatregelen is het mee ondersteunen van een dossier voor een nieuw doortrekkersterrein voor 30 standplaatsen hier in Gent.

Een ander is de financiële steun voor een beheerder van een voorlopige pleisterplaats in Gentbrugge. Voor deze pleisterplaats betaalde de provincie de voorbije 3 jaar het loon van een halftijdse beheerder. Het geld kwam uit het artikel 'projectsubsidies voor de huisvestingssector'. Deze beheerder moet bepaalde vergunningen in orde maken voor de mensen die daar verblijven zodat hun verblijf vlot verloopt. Daarnaast zorgt hij ervoor dat er weinig hinder is voor de omgeving. Op zich is dat natuurlijk een zinvol project, maar het aantal doortrekkers die gebruik maken van dat terrein daalt van jaar tot jaar. In 2003 waren er nog 847 doortrekkers, in 2007 niet veel meer dan een kwart van dat aantal. Uitgedrukt in aantal weken dat het terrein bezet is, kom je tot het hallucinant cijfer van 3 weken op heel het seizoen 2007. In personen zijn dat nog 260 mensen. Gedurende 2 weken ging het over een grote groep doortrekkende woonwagenbewoners en dan 1 week een kleine groep met maar 2 woonwagens en 7 personen. Ook in 2006 was het aantal al bijzonder laag. Dat wil dus zeggen dat wij een halftijdse beheerder subsidiëren voor een terrein dat maar 3 weken in gebruik geweest is. Ik zeg niet dat die persoon geen nuttig werk gedaan heeft natuurlijk, maar het werk waarvoor ze gesubsidieerd is (want het is een dame) kan onmogelijk een halftijdse opdracht behelst hebben. Vooral op het gebied van wonen is de nood zo groot dat het echt nodig is om deze subsidies te evalueren en het geld te leggen daar waar de nood het hoogst is. Het is dus maar de vraag of ook het nieuwe terrein van 30 standplaatsen nog echt nodig is.

Daarom vraag ik u of het een algemeen verschijnsel is in de provincie Oost-Vlaanderen dat het aantal doortrekkende woonwagenbewoners daalt en of het beleid zal aangepast worden aan de huidige situatie. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. De heer Jo De Cuyper: "De ondersteuning van het lokaal en bovenlokaal woonbeleid". Mijnheer De Cuyper u hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 32: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID – WONEN: DE ONDERSTEUNING VAN HET LOKAAL EN BOVENLOKAAL WOONBELEID

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet u niet overtuigen dat het een noodzaak is om in bepaalde gemeenten en regio's van Oost-Vlaanderen een inhaalbeweging inzake sociale huisvesting te realiseren. Ik neem aan dat wij hier en daar wel van mening zouden kunnen verschillen over de middelen die daarvoor moeten aangewend worden, maar ik denk dat iedereen overtuigd is dat minstens op het lokale niveau de gemeente een heel ernstige bijdrage kan leveren en een uitdrukkelijke regierol heeft. Nu, die regierol wordt mede ondersteund door een heel recent besluit van de Vlaamse Regering namelijk dat van 21 september 2007 waarbij de Vlaamse Regering een subsidiekader voorziet voor projecten ter ondersteuning van het lokale woonbeleid. Terecht – ik ga u niet lastig vallen met details, ik heb het besluit hier bij mij – maar als je ziet wat daar de doelstellingen zijn, dan komen die wonderwel overéén met de criteria die wij hanteren bij toepassing van de projectsubsidiering, het uitgavekrediet 920010064000001 waar wij 150 000 EUR voor ingeschreven hebben.

U weet dat het besluit van de Vlaamse Regering erin bestaat om de intergemeentelijke samenwerking te stimuleren onder één of andere vorm waarin de meest lichte vorm en misschien ook de meest gemakkelijke en hanteerbare de projectvereniging is, en waarbij men eigenlijk subsidiair gaat optreden zowel naar mankracht als middelen wanneer 2 of meer gemeenten gaan samenwerken. Nu lees ik – en ik ben daar heel blij mee – op bladzijde 32 dat ook de deputatie zegt dat zij het plan heeft om het lokaal en bovenlokaal woonbeleid te ondersteunen mede in het kader van de sociale planning. Ik ben eigenlijk wel benieuwd hoe men dit gaat doen want als ik dan terug verwijs naar de projectbesluiten die wij daar rond nemen als deputatie en als provincieraad dan stel ik vast dat dit eerder containerbesluiten zijn waarbij men voor heel veel zaken terecht kan. Ik denk dat vandaag de deputatie de projectaanvragen voor 2007 in dat kader heeft goedgekeurd. Ik weet dat er 7 op de 25 weerhouden zijn. Als je ziet dat het gaat over een bedrag in de begroting van 150 000 EUR en er een aanvraag loopt voor in totaal 699 000 EUR, dan zeg ik dat zelfs deze middelen nu onvoldoende zijn om aan de noden te voldoen. Noden die heel ruim zijn blijkens de ingediende projecten.

Dus ik pleit er heel uitdrukkelijk voor dat men – zoals men dit ook in West-Vlaanderen gedaan heeft – een specifieke reglementering opstelt en er ook de middelen voorziet die juist aan de gemeenten toelaten om het budgettaire gat – zoals ik het in welertermen wens uit te drukken – dicht te rijden. Ik was niet voorbereid want ik dacht niet dat ik het vandaag moest doen, dus ik heb de documenten niet bij maar ik zal ze maandag aan de gedeputeerde overmaken. Men zou kunnen bekijken welke tussenkomst er kan zijn. De Vlaamse Gemeenschap voorziet bijvoorbeeld 50% tussenkomst in de personeelsuitgaven, 25% in de werkingsmiddelen en de noodzakelijke bijdrage van de respectieve gemeente is 25%. Dat is een eerste punt.

DEBATTEN

Ten tweede denk ik dat – ik heb alle begrip voor de budgettaire context – men minimaal een inspanning moet leveren als provinciebestuur om te stimuleren en ondersteunend te zijn naar die gemeenten en zelf initiatief te nemen naar hen, om hen te stimuleren om die regierol in intergemeentelijke verbanden te gaan realiseren. Ik pleit dus heel uitdrukkelijk voor een eigen reglementering en een afzonderlijke subsidiepost los van deze projectsubsidiering want ik ben overtuigd dat uiteraard ook andere noden – de collega heeft daarnet over de woonwagengedragingen gesproken – uiteraard ook hun specifieke noden hebben. Doen we dat niet dit jaar, goede vrienden, dan verzeker ik u dat we de bal mis gespeeld hebben want het is een subsidiebesluit dat nu loopt in de Vlaamse Gemeenschap.

Er is één project, zijnde dat van Zele – Berlare dat vandaag goedgekeurd is en het enige project dat zich in dat kader situeert. Mijn voorstel is, zij het niet alleen, er zijn zo nog andere gemeenten die deze rol zouden kunnen vervullen en van ons ondersteuning nodig hebben. Voorzien wij daar geen middelen en geen reglementering voor in 2008 dan zeg ik u dat daar nog heel weinig bijkomende initiatieven gaan genomen worden door andere gemeentebesturen. Dus een uitdrukkelijke vraag naar de gedeputeerde om er zowel budgettair en reglementair iets rond te ontwikkelen en tegelijkertijd de administratie de opdracht te geven om een stimulerende en ondersteunende rol te gaan vervullen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer De Cuyper. Mevrouw Patricia De Meyer: "De ondersteuning van het lokaal en bovenlokaal woonbeleid". U hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 32: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID – WONEN: DE ONDERSTEUNING VAN HET LOKAAL EN BOVENLOKAAL WOONBELEID

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan collega De Cuyper alleen maar bijtreden. We weten dat wonen een groot probleem vormt voor veel mensen, zeker om kwalitatief te wonen. Ik had ook deze tussenkomst doorgestuurd omwille van het feit dat dit een kans is waar we op kunnen inspelen als provincie, temeer omdat wanneer je als gemeente in een samenwerking met andere gemeenten wil treden, je eigenlijk ook verplicht bent om bij de provincie na te gaan of er daar ook enige samenwerking kan zijn. Bij vorige experimentele projecten is namelijk gebleken dat er bepaalde provincies ook interesse voor hadden. Het wooncentrum Meetjesland dat één van de experimentele projecten was, is ook altijd door de provincie Oost-Vlaanderen op één of andere manier gesubsidieerd geweest. Vandaar mijn vraag, want de gemeenten, en vooral de kleinere, hebben het met die regisseursrol die zij toegedeeld krijgen soms wel moeilijk. De reden daarvan is dat je er al een goed uitgebouwde lokale huisvestingsstructuur voor nodig hebt om dat echt goed te doen. Aan de andere kant doet de provincie Oost-Vlaanderen natuurlijk ook al veel. Bij 'de ronde van de gemeenten' die met 'Wonen Vlaanderen' gedaan wordt, is ook altijd een ambtenaar van de provincie bij en ook daar wordt er al gestimuleerd naar de gemeenten toe om die intergemeentelijke samenwerking op te bouwen. Mijn pleidooi gaat dan vooral naar de financiële steun die nog zou kunnen gegeven worden.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw De Meyer. De heer Eerdekens loco de heer Tanguy Veys: "Zorgboerderijen". Mijnheer Eerdekens, u hebt het woord.

BELEIDSNOTA P. 33: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID – ZORG: ZORGBOERDERIJEN

De heer Eerdekens loco de heer Veys

Op 5 november 2007 werd de tweehonderdste erkende Vlaamse zorgboerderij in Wuustwezel ingehuldigd op een totaal van 250. Het aantal zorgboerderijen, waar onder meer jongeren uit de bijzondere jeugdzorg en mensen met een handicap hun dag zinvol kunnen besteden, was in oktober 2007 in Vlaanderen al gestegen tot 192, goed voor 329 lopende overeenkomsten. In 2006 waren er in totaal 147 zorgboerderijen, goed voor in totaal 460 overeenkomsten tussen boeren en zorgbehoevenden. Uit de cijfers van 2006 en 2007 blijkt dat sinds het in werking treden van de subsidieregelgeving ondertussen al 783 zulke overeenkomsten werden afgesloten. Elk van deze overeenkomsten staat voor een zorgvrager die gedurende een bepaalde periode beroep heeft gedaan op een zorgboerderij, of een groep zorgvragers die onder begeleiding op een landbouwbedrijf aanwezig is geweest. Heel wat landbouwers stappen vrijwillig in het systeem omdat ze hun activiteiten willen verbreden en er een kleine ondersteuning (afhankelijk van de intensiteit 15 tot 40 euro per dag) voor krijgen, maar ook het persoonlijk engagement van de landbouwersgezinnen speelt een belangrijke rol.

De vraag naar zorgboerderijen is evenwel nog steeds veel groter dan het aanbod. Uit een evaluatierapport van het Steunpunt Groene Zorg blijkt dat in 2005 er in Vlaanderen voor 80 procent van de zorgvragen geen geschikte zorgboerderij kon gevonden worden, in 2006 slechts voor 66 procent en in de eerste helft van 2007 voor nog geen 60 procent. Daarenboven zijn er ook dikwijls aanvragen die heel acuut zijn en dus na een tijd uit de statistieken verdwijnen, zonder dat er een gepaste zorgboerderij werd gevonden.

In de provincie Oost-Vlaanderen waren er in 2006 zo'n 65 zorgboerderijen en dit betekende dat in 2006 zo'n 19 aanvragen niet konden beantwoord worden. Voor 2007 waren er in september al 17 aanvragen die niet konden beantwoord worden.

In Vlaanderen waren Steunpunt Welzijn vzw en Landelijke Gilden de eersten die met het idee kwamen om op provinciaal niveau (en specifiek in Oost-Vlaanderen) een ondersteunende dienstverlening voor groene zorg uit te bouwen. Zij kregen hiervoor van bij de start in 2003 de ondersteuning van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen via het programma voor plattelandsontwikkeling. De voorbije jaren was er ook overleg met de dienst Welzijn met het oog op een eventuele financiering. Zorgboerderijen bieden immers een extra en uniek aanbod voor dagbesteding op maat, maar voorlopig heeft dit overleg nog niet tot een concrete samenwerking geleid.

Welke initiatieven zijn in 2008 voorzien om het aanbod aan zorgboerderijen in Oost-Vlaanderen te ondersteunen en om het tekort aan opvangplaatsen aan te pakken?
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer Eerdekens. Mevrouw Colen met 2 tussenkomsten. Eén over de uitleenkoffer "preventie van lawaaislechthorendheid" en nadien na een kleine adempauze "De tolk en vertaaldienst".

BELEIDSNOTA P. 33: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID - GEZONDHEIDSBEVORDERING: DE UITLEENKOFFER
"PREVENTIE VAN LAWAAISLECHTHORENDHEID"**Mevrouw Colen**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In januari 2007 stelde het provinciebestuur een uitleenkoffer "preventie van lawaaislechthorendheid" voor. Het is een klein project, maar het viel mij op omdat het zo'n bijzonder zinvol project is dat aan een vorm van preventie doet die hoog nodig is.
Ik was dan ook een beetje verbaasd om op de website van de provincie deze uitleenkoffer niet terug te vinden. In de brochure 'Educatieve projecten' en elders op de website was het ook al niet te vinden.

DEBATTEN

Ik denk dat het nochtans nodig is dat er zoveel mogelijk gebruik van gemaakt wordt. Daarom had ik graag geweten of deze koffer al vaak is uitgeleend en of er op dit initiatief een vervolg komt in 2008 eventueel naar een andere doelgroep toe, bijvoorbeeld naar kinderen die iets ouder zijn dan in de lagere school.

De heer voorzitter

En nu de 'Vertaal- en tolkdiensten' mevrouw.

BELEIDSNOTA P. 109: BELEIDSDOMEIN F. 869 WELZIJN – ACTIEPLAN NR. 3.1.1 - LEVEREN VAN TOLK- EN VERTAALDIENSTEN OP VRAAG VAN DE VOORZIENINGEN: DE TOLK- EN VERTAALDIENST

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De provincie Oost-Vlaanderen trekt 100 000 EUR uit voor een tolk- en vertaaldienst. Dit is niet de enige dienst, maar wat al die diensten gemeenschappelijk hebben is dat de vraag naar tolkuren maar blijft stijgen, zodanig zelfs dat die van Gent specifiek zich genoodzaakt ziet om het aantal uren te blokkeren voor bepaalde grote organisaties. Deze dienst voorziet dus tolken voor organisaties die dat aanvragen om contacten met anderstalige klanten optimaal te kunnen laten verlopen. Die klanten en die organisaties zelf betalen niets, het is de provincie die de volledige kost van die tolkuren draagt. Die werkwijze impliceert enkele problemen. Het betekent dat misbruiken moeilijk uit te sluiten zijn want er zijn geen gevolgen aan. Het betekent ook dat de echte nieuwkomers geen voorrang krijgen. Iemand die hier 4 of 5 jaar woont en naar een oudercontact gaat bijvoorbeeld, kan net zo goed een gratis tolk krijgen. Zeker als het aantal tolkuren niet voldoet is dat geen erg verstandige werkwijze. Het geeft bovendien aan die mensen niet het signaal dat wie hier komt wonen ook best zo snel mogelijk Nederlands leert. Daarom vraag ik mij af of het niet mogelijk is om de klanten van die dienst, ik bedoel dan effectief de personen voor wie getolkt wordt en niet de organisaties, om hen een klein deel van de kosten te laten dragen. Ik zeg wel een klein deel, enkele euro's misschien. Een bedrag dat oploopt naarmate ze hier langer wonen. Dat zal een deel van die moeilijkheden oplossen en zal ook het teken geven dat het een uitdovend iets is. Bovendien is het zo dat iets dat echt gratis is vaak niet gewaardeerd wordt en dat zal volgens mij ook de waardering voor deze dienst ook een stukje aanmoedigen.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Colen. Mijnheer Eerdeken's loco de heer Tanguy Veys: "Correcte informatie over orgaandonatie op gemeentelijke websites". Mijnheer Eerdeken's.

BELEIDSNOTA P. 34: 2.12 WELZIJN EN GEZONDHEID – SOCIALE PLANNING: CORRECTE INFORMATIE OVER ORGAANDONATIE OP GEMEENTELIJKE WEBSITES

De heer Eerdeken's loco de heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uit onderzoek van de 'Nationale Koepel van Levergetransplanteerden' kwam men in de provincie West-Vlaanderen tot de bevinding dat voor 2006 in 52 van de 64 gemeenten onvoldoende, onjuiste of zelfs geen informatie over 'afstand van organen' te vinden was op de gemeentelijke website. Het behartigen van de levensbelangrijke orgaandonatie kan nochtans gezien worden als een onderdeel van het lokaal sociaal beleidplan 2008-2012, dat de gemeenten volgens het Vlaamse decreet 'lokaal sociaal beleid' tegen eind 2007 dienen op te stellen. Daarom heeft de dienst Welzijn van de provincie West-Vlaanderen het initiatief genomen de West-Vlaamse gemeenten hier op te wijzen en moedigt hen aan de nodige maatregelen te nemen.

In Oost-Vlaanderen gaven volgens de 'Nationale Koepel van Levergetransplanteerden' in 2006 zo'n 26 steden en gemeenten op een totaal van 65 de correcte en volledige informatie ten opzichte van 15 in 2005. 23 websites vermeldden de orgaandonatie, sommige duidelijk, andere zeer summier. Ze boden echter niet de mogelijkheid tot downloaden van het registratieformulier en legden geen link naar de website van Beldonor (www.beldonor.be). Deze website geeft nochtans zeer veel informatie. 12 websites vermeldden de afstand van organen niet. 4 websites hebben zelfs geen rubriek 'Verzet tegen orgaandonatie' of iets dergelijks.

In welke mate is het provinciebestuur bereid om een gelijkaardig initiatief als West-Vlaanderen te nemen? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mijnheer Eerdekens. Mevrouw Greet De Troyer: "Waarom wordt dit krediet, subsidies voor projecten en investeringen in de bijzondere jeugdbijstand, verminderd tot 140 000 EUR?". Mevrouw.

BUDGET P. 372: G.U. 835 02/640 03: BIJZONDERE JEUGDZORG - SUBSIDIES VOOR PROJECTEN EN INVESTERINGEN IN DE SECTOR BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND: WAAROM WORDT DIT KREDIET VERMINDERD TOT 140 000 EUR

Mevrouw De Troyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ging zeggen "Dame en Heren Gedeputeerden", maar ik zal dan maar zeggen "Mijnheer de Gedeputeerde", dank u om nog te luisteren om 19.45 uur naar deze uiteenzetting. Ik zal het kort houden, mijn vraag is er gekomen naar mijn bekommernis en ook de aandacht die ik wens te vragen voor jeugdbijstand, ook aan de andere gedeputeerden en de raadsleden hier aanwezig. Ik meen dan ook, en mijn verwondering was er nadat ik in de begroting gezien had dat men daar een bedrag gaat reduceren van 300 000 EUR naar 100 000 EUR.

Ik ga hier vandaag geen uiteenzetting geven van een wetgeving, maar ik wil toch uw aandacht erop vestigen dat men in 1985 tot het decreet op de jeugdbijstand gekomen is. Het woordje 'bescherming' wordt veranderd in 'bijstand' en ik wil toch iedereen goed doen beseffen dat een minderjarige in feite niet meer beschermd wordt maar dat hij wordt bijgestaan. Men heeft dat dus ook gemerkt want in de recente wetten van mei en juni 2006 heeft men dus die wet op de jeugdbescherming, de wet op de jeugdbijstand, gewijzigd in "het ten laste nemen van een door een minderjarig iemand begaan feit die als misdrijf wordt omschreven en de vergoeding van de schade die daaruit voortvloeit". Dus ik meen, wij zijn vandaag eind 2007, dat men goed in deze maatschappij beseft dat er maatschappelijke tendensen moeten verzoend worden.

Welke zijn die? Als er iets gebeurt met jongeren of jeugdigen dan staan de kranten vol, maar de aandacht die de jongeren nodig hebben vergeet men. Ik meen, en ik durf het toch te zeggen dat men dat in casu hier toch een beetje vergeten is. Men wenst te sanctioneren, men gaat de ouders en de jongeren proberen te responsabiliseren door te zeggen dat iedereen in deze maatschappij een functie heeft.

Ik zie hier allemaal moeders en vaders en dan zie ik dikwijls op een jeugdrechtbank inderdaad die jongeren zitten. Die zeggen dan dat hun ouders hen niet verstaan, dat hun vader hen niet begrijpt en dat hun moeder zaagt. En de vaders en moeders zeggen dan dat ze hun zonen niet meer begrijpen. Maar daar zit het, en het is daarvoor dat ik uw aandacht vraag, Mijnheer de Gedeputeerde. Men spreekt hier over cultuur – allemaal nodig – men spreekt over sport, over accommodaties voor jongeren en ik ben daar blij om, inderdaad, maar men moet in de voorstadia ook projecten gaan voorzien voor jongeren.

In de plaats van te verminderen in de sector jeugdbijstand, Mijnheer de Gedeputeerde, zou ik vragen om zeer zeker meer investeringen te doen want het zijn die jongeren die later hopelijk zullen moeten zorgen voor ons pensioen. Zij mogen niet op de kant van de maatschappij blijven staan omdat ze eens een akkefietje meemaken, want wie steekt er niet eens iets uit tussen de leeftijd van 13 en 18? Ik wil de eerste ook zijn, voila. Maar mijn bekommernis gaat zeker vandaag ook uit naar die voorstap omdat men die vaak vergeet.

DEBATTEN

Als wij in het journaal horen dat 1 op de 5 jongeren – en dat zijn allemaal onze kinderen – met zelfmoordgedachten in hun hoofd zitten, dan zeg ik, goed voor alle sectoren, goed voor drugspreventie, maar men vergeet teveel die voorstap. Waarom komt iemand in zo'n toestand terecht? En ik meen dat daar ook projecten moeten uitgewerkt worden. Zeer zeker met de CAW's, zeer zeker met de jeugdorganisaties, maar daar zou ik toch uw aandacht willen toe vragen. Ik dank u dan ook voor het passende gevolg dat u aan mijn vraag zult geven.

De heer voorzitter

Maandag krijgt u antwoord mevrouw. Mevrouw Verheirstraeten: "Het decreet met betrekking tot opvoedingsondersteuning is er. Welke rol zal de provincie hier nu opnemen?" Mevrouw, u hebt het woord.

BUDGET P. 374: G.U. 844 00/640 03: SUBSIDIERING VAN INITIATIEVEN IN DE OPVOEDINGSONDERSTEUNING: HET DECREET M.B.T. OPVOEDINGSONDERSTEUNING IS ER. WELKE ROL ZAL DE PROVINCIE HIER NU OPNEMEN?

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals ik hier een paar maanden geleden ook gezegd heb, behoort opvoedingsondersteuning niet langer tot het exclusieve domein van het gezin. Opvoedingsvragen situeren zich in alle leeftijdsklassen en bij alle lagen van de bevolking. Op mijn vraag of ook onze provincie een bijdrage kan leveren aan de kwaliteit van opvoedingsondersteuning hebt u toen geantwoord, mijnheer de gedeputeerde, dat er gewacht werd op een decreet dat in de maak was. Het decreet is er nu en mijn vraag is welke rol onze provincie hier nu zal opnemen ?
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u mevrouw. Dat brengt ons tot de laatste tussenkomst van vandaag. Dan kan mijnheer de gedeputeerde maandag, zoals vandaag ook mijnheer Dauwe dat gedaan heeft, rustig antwoorden op de 15 tussenkomsten over Welzijn en Gezondheid. Ik vraag dus nog even uw aandacht voor de eerste tussenkomst van mevrouw Dursun Alici: "Vraag over de vermindering van de subsidie aan de vzw Habbekrats". Mevrouw Alici, u hebt het woord.

BUDGET P. 386: G.U. 871 01/640 04: SOCIALE EN PREVENTIEVE GENEESKUNDE : SUBSIDIE AAN VZW HABBEKRATS: VRAAG OVER DE VERMINDERING VAN DE SUBSIDIE

Mevrouw Alici

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Jongeren zijn onze toekomst en als provincieraad is het onze plicht te investeren in de toekomst. Ik stel vast dat de subsidie van vzw Habbekrats nagenoeg werd gehalveerd. Het gaat hier nochtans over een vzw die projecten ontwikkelt voor jongeren die het absoluut moeilijk hebben binnen onze maatschappij. Vzw Habbekrats is een forum voor verschillende projecten die vrij toegankelijk zijn voor iedere jongere die er gebruik van wil maken. Habbekrats hanteert een filosofie die mij persoonlijk aanspreekt, met name één van solidariteit, gelijkheid en rechtvaardigheid. Daarnaast moedigt ze haar medewerkers en deelnemers aan om respect te koesteren in al zijn facetten. Op preventief en hulpverlenend vlak zijn ze ook actief. Zo doen ze aan jeugd- en welzijnswerk en hebben ze eerder al een prijs van de Vlaamse Gemeenschap gekregen. Collega's, de subsidie van de vzw Habbekrats wordt gehalveerd. Ik vind hiervoor geen criteria die dat verantwoorden, maar vermoed dat de deputatie hiervoor zijn redenen heeft. Verder vraag ik me af hoe de deputatie het toekomstige jeugdbeleid ziet. Kan u mij voldoende garantie geven dat er voldoende zal geïnvesteerd worden in onze jeugd, onze toekomst.
Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mevrouw Alici, dank u wel voor uw maidenspeech. Mevrouw De Troyer, ik heb laten doorgaan zolang we met 42 à 44 personen zijn. Dat is het quorum en ik vind dat als we met zoveel willen blijven dat we mogen doorspreken. Ik moet mij niet verontschuldigen, maar ik laat doorspreken. Er zit hier nog 43 man, en ik vind dat dat genoeg is om door te spreken. Mevrouw Alici, een grote voorganger van u, een "grande dame" van de liberale partij, mevrouw Bottequin, heeft tien jaar geleden een warm pleidooi gehouden voor dezelfde Habbekrats. Je bent dus niet origineel, maar herhaling is belangrijk. Dank u wel, we vergaderen weer maandag om 14 uur in deze zaal. Goede thuiskomst!

EINDE VAN DE ZITTING